23/6-67.

Kinneveds gamla på RK-utflykt

Kinneveds Röda Korskrets anordnade på tisdagen sin sedvanliga utflykt. Ett 50-tal pensionärer slöt upp vid Centralskolan och tog plats i 15 bilar. Första målet var Skörstorps kyrka där kyrkoherde Andersson, berättade om den unika rundkyrkan. Karavanen slingrade sig så vidare över Gerum till Dimbo, där man beundrade de stora och välskötta potatisodlingarna.

Så småningom parkerades bilarna vid Baltaks kyrka, där komminister Werner tog emot. Han talade bl. a. kring kyrkans uppkomst.

Besök på Helliden

Färden gick så vidare mot Hellidens folkhögskola, där kaffeborden stod dukade. En av pensionärerna, fru Ester Andersson, Lofsgården, hade författat en visa till kaffet, som fick sjungas om flera gånger.

Blomsteruppvaktning

Fru Anna Danielsson, Luttra, 88 år, och herr Karl Ruthman, Slutarp, 87 år, uppvaktades med blommor. De var resans äldsta resenärer.

Efter den gemytliga samvaron vid kaffeborden, tog rektor Back till orda. Han berättade om de forna herrarna på Helliden, samt om Blå-Bandsrörelsens folkhögskola och dess verksamhet. Han redogjorde också för en nyligen företagen resa till Afrika, där han hade varit i tillfälle att studera svenska Röda Korsets verksamhet, vilket väckte hans stora beundran.

Hemfärd

Kyrkoherde Andersson avslutade samvaron, med anknytning till rektor Backs tal om de forna herrarna på Helliden. En av dessa herrar, var en av grundarna till Evangeliska Fosterlandsstiftelsen.

Efter ett besök i slottstornet embarkerades bilarna för hemresan, som gick över Ekedalen Varvsberget, Åslätt och Karleby Väl hemma tackades arrangörerna. Alla kände sig — förmodar vi — nöjda och belåtna efter en trevlig dag.

Kinneveds pastorat 29/6-67.

Domkapitlet har hos regeringen tillstyrkt att pastoratsadjunkt Lennart Hallgren i Kinneveds pastorat får komma ifråga till den av honom sökta komministertjänsten i Börstigs församling trots att han inte fullgjort stadgad minimitjänstgöring som präst.

Slutarp släppte 2—0-ledning Grolanda knep 4—4

23/6-67.

Åtta mål blev resultatet av nittio minuters spel mellan Slutarp och Grolanda i ett kyligt väder vid torsdagskvällens match på Tångavallen. Målen delades lika mellan de båda lagen efter det att Slutarp haft ledningen vid pausen med 2—0 och där Grolanda utjämnade till 4—4 fem minuter före slut.

Bägge lagen ställde upp med reserver vilket för hemmalaget bl. a. betydde att Kurt Karlén saknades och på dennes plats spelade nu Ingvar Johansson med den äran. Tillsammans med Kennet Andersson och Lennart Rutman samt Lennart Pettersson var dessa lagets bästa tillgångar i försvaret. Kurt Lund och Roland Moberg gjorde det starkaste intryckt i kedjan, där Tomas Pettersson och Roger Andersson svarade för stundtals fint spel.

I Grolandaelvan var halvbackstrion Hans Ekström, Jan Blank och Sven Rune Ljungqvist en god tillgång i laget medan kedjan var ganska ojämn. Mest lyckade av forwards var Ingvar Larsson och Conny Rosén.

Målen

Målskyttar för Slutarp var Bengt Hermansson med två mål samt Kurt Lund och Roland Moberg.

För Grolanda nätade Sven-Rune Ljungqvist, Conny Rosén, Leif Lundgren och Ingvar Larsson.

Karl-Erik Emanuelsson, Trädet, ledde matchen med säker hand.

Geson

UNGDOMSFOTBOLL

22/6-67.

Vartofta—Kinnarp 5—1

Vartofta B-juniorer avancerade på fredagskvällen vidare i KM genom att besegra Kinnarp med 5—1. Vartoftas seger var helt på sin plats. 1—0 gjorde C-A. Wallin genom att slå in en hörna direkt. 2—0 gjorde J. Johansson på en elegant klackning.

Kinnarps vi stack emellan med 2—1 efter schabbel i Vartoftaförsvaret. C-A. Wallin gjorde 3—1 på sologenombrott. Samme man gjorde 4—1 på straff. J. Johansson fastställde slutresultatet till 5—1 på en snygg frispark.

I hemmalaget var ch C. Johansson bäst i försvaret. Kedjans främsta var C-A. Wallin och J. Johansson.

Kinnarps bästa denna kväll var vi. Ola Jarlsson.

Lennart Kardell dömde matchen utan anmärkning.

G. T.

Kinnarp fin överraskning i toppen

Två nykomlingar tronar i toppen av div. V Norra Västgötaserien. Trolmen och Hova har skaffat sig 13 poäng var och intar därmed en god position inför en svår höst. Kinnarp, som jag i våras inte gav stora chanser till någon bättre placering, har överraskat och skrapat samman lika många poäng som Trolmen och Hova. Kvoten skiljer lagen åt. Trolmen har plus 10, Hova plus 7 samt Kinnarp plus 6.

Borgunda fick inte olja i sitt maskineri förrän efter några omgångar, vilket medfört att spurten mot toppen kommit igång på senare tid. Just nu: en fjärde plats med tio poäng.

FAIK hade topphäng för blott fjorton dagar sedan, men efter bakslagen mot Hova och Trolmen har man kanat ner till en tredje plats från slutet. FAIK har sju poäng, Tomten likaså sju, sedan följer Floby med sex och Sandhem sist med fyra. 22/6-67.

Hårda bud överlag i höst.

Ekedalen direkt till div. VI-toppen

Från div. VII-spel direkt till topplats i div. VI Falköpingsgruppen, har Ekedalen promenerat. Laget har ännu ingen förlust och verkar stabilt. Folkabo skuggar — två poäng sämre och sedan följer Stenstorp på en tredje plats.

Slutarp och Mullsjö bildar en duo i mitten och trea från slutet återfinns Valtorp. Vore märkligt om inte Valtorps-pojkarna tar sig ordentligt i kragen i höst och säkrar en plats som ger uppflyttning. 3—1-vinsten mot Stenstorp var kanske vad som behövdes för att självförtroendet skall komma tillbaka.

En bekymmersam höst går Larvs div. VI-elva i Varagruppen tillmötes. Blott fyra poäng i vår, betyder jumboplats. Man får ta sommaren till hjälp och avhjälpa bristerna, om det skall bli annorlunda takter i höst. (del av artikel, Bårsäs spalt)

UNGDOMSFOTBOLL

29/6-67.

Slutarp—Stenstorp 4—1

Slutarp hade inga större svårigheter att i semifinalen vinna över Stenstorps pojklag och gick därmed till final i årets kretsmästerskap. Ställningen i pausen var 1—0 efter mål av Rune Odh.

Efter pausvilan ökade Bengt Andersson till 2—0, Thomas Rehm till 3—0 och 4—0 svarade Gunnar Samuelsson för innan Stenstorp genom Christer Fahlgren fick sitt tröstmål.

Hemmalagets bästa tillgångar var Gustav Eckerlid i målet samt halvbackarna Per-Olof Gustavsson och Anders Eckerlid.

Grolanda—Floby 0—6

Målskyttar: Floby: Mats Ekman 2, Olle Andersson, Hasse Karlsson, Gerhard Torstensson, Lennart Holm.

Åsarp—Sandhem 5—0

Målskyttar: Åsarp: Sören Wilgottsson 2, Tommy Karlsson, Jan-Erik Runesson, Lars-Åke Kling.

Trädet—Kinnarp 0—1

Målskyttar: Kinnarp: Christer Johansson.

Vilske-Kleva—Grolanda 3—5

Målskyttar: Grolanda: Sten Gustavsson 4, Kurt Larsson. V.-Kleva: Mats Wilhelmsson, Mats Allansson, Anders Andersson.

Skara-Älvsborgs pojklagsserier

Södra gruppen:

Trädet—Kinnarp 0—1

Åsarp—Sandhem 5—0

Slutställning:

Kinnarp	6	5	1	0	22—4	11
Trädet	6	4	0	2	13—7	8
Åsarp	6	1	1	4	8—13	3
Sandhem	6	1	0	5	6—25	2

Norra gruppen:

Grolanda—Floby 0—6

Tomten—Grolanda uppskj.

Tomten—Slutarp uppskj.

Floby	4	4	0	0	19—2	8
Slutarp	3	2	0	1	8—2	4
Grolanda	5	1	1	3	7—17	3
Tomten	4	1	1	2	4—11	3
Vilske-Kleva	4	1	0	3	6—12	2

Södra gruppen som endast omfattar fyra lag är nu färdigspelad och här segrade Kinnarp före Trädet. I den norra gruppen återstår tre omgångar varav två i aug. månad samt därjämte en del hängmatcher beroende på att lag i deltagit i kretsmästerskapet. I denna seriegrupp leder Floby säkert men har båda matcherna kvar mot »tvåan» Slutarp, som vann serien förra året.

Färgrikt på Kinnemo på torsdag
Just-lag med sju A-Elfsborgare

27/6-67.

På torsdag blir det en färgrik tillställning på Kinnemo i Kinnarp. Traditionsenligt kommer Justs färgerier från Borås på sommarbesök. Motståndare blir Kinnarps Textil, som i stort sett är identisk med Kinnarps A-elva. Två förstärkningar — IFK Falköpings Ulrik Gunnarsson och IFK Ulricehamns Bengt »Blecka» Georgsson — skall ge ytterligare stadga åt Kinnarpslaget, som ställs mot ett Just-lag med inte mindre än s j u allsvenska Elfsborgsspelare i sina led.

Målet vaktas av John »Jasjin» Hedin, som bl. a. figurerar i Ungdomslandslagstruppen. Landslagsman nummer två är Sven Andersson, som i midsommar deltog i Ungdomslandslaget. Vad sägs förresten om följande anfallskvintett: Roger Carlsson, Leif »Loket» Olsson, Lars Heineman, Hasse Gustafsson och Bosse Falk?

Dessa fem bildar kedja mot Kinnarpslaget. Det torde med andra ord vara bäddat för en verkligt fin bollfest på torsdag kväll. Karl-Erik Emanuelsson, Trädet, skall skipa rättvisa i denna sommarkamp på Kinnemo. Lagen:

E. W. Just: John »Jasjin» Hedin Elfsborg, Sten-Åke Nilsson Sparsör, Björn Lindström Borås AIK Evert Grahn Elfsborg, Kjell Molander UIF, Sven Andersson Elfsborg, Roger Carlsson Elfsborg, Leif »Loket» Olsson Elfsborg, Lars Heineman Elfsborg, Hasse Gustafsson Elfsborg, Bosse Falk Elfsborg. Res.: Arne Berndtsson, Evert Wardell Gislaved.

Kinnarps Textil: Stefan Johansson, Bo Ek, Håkan Karlstedt, Göte Andersson, Torgny Johansson, Bo Johansson, Bengt Persson, Bo Ivarsson, Bengt »Blecka» Georgsson, Ulrik Gunnarsson, Kjell Ahl.

Lagen på Kinnemo i kväll

27/6-67.

I kväll är det alltså avspark för den traditionella matchen mellan Kinnarp—Justfärgerierna från Borås. Kinnarps-elvan är förstärkt med Bengt »Blecka» Georgsson från Ulricehamn och Ulrik Gunnarsson, IFK Falköping. Just-laget rymmer inte mindre än sju allsvenska spelare. Det bör kunna bli en gobit, dé.

JUST

John Hedin

Sten-Åke Nilsson — Björn Lindström

Evert Grahn — Kjell Molander — Sven Andersson

Leif Olsson — Hans Gustavsson

Roger Carlsson — Lars Heineman — Bo Falk

Domare: Karl-Erik Emanuelsson, Trädet

Kjell Ahl — Bengt Georgsson — Bengt Persson

Ulrik Gunnarsson — Bo Ivarsson

Bo Johansson — Torgny Johansson — Göte Andersson

Håkan Karlstedt — Bo Ek

Stefan Johansson

KINNARP

Kinnarp slog Skultorp, 6-2

Kinnarp gästades i går kväll av Skultorp. Hemmalaget triumferade med 6—2 efter en alldeles utmärkt spelad match. Tord Torstensson svarade för tre mål, Kjell Ahl 2 och Göte Andersson 1.

Kjell och Göte var de vassaste spelarna i anfallet.

Bäst i försvaret var halvbackarna Itj Seidler, Bo Ek och Bo Johansson.

I Skultorp märktes mv Lars Holm, hh Rolf Käll samt vi Roger Andersson.

Roger gjorde ett mål och Villy Knast 1.

1967

3-0 för Kinnarp

1967

Kinnarps vänskapsmatch på Kinnemo på fredagskvällen mot Trädet slutade med en klar seger för hemmalaget med 3—0, halvtid 3—0. Kinnarp tog ledningen efter tre minuters spel genom cf Kjell Johansson och detta resutlat stod sig hela halvleken ut.

Andra halvlek gick även den i Kinnarps tecken men det dröjde ända till 39:e minuter innan vy Håkan Karlstedt kunde göra 2—0. Två minuter senare var det klart för 3—0, målskytt var hi Bosse Ivarsson.

Kinnarpssegern var fullt rättvis och nämnas skal latt Kinnarpsmålvakten inte hade ett enda skott att rädda.

Trädet hade sin bäste i målvakten Bernt Andersson.

Kinnarpslaget hade i försvaret ch Torgny Johansson, vb Anders Ek och hh Pal Seidler de bästa, medan i kedjan cf Kjell Johansson var bäste man.

Mycket bra domare var Erik Fredriksson, Tidaholm.

Åter nära för Sandhem men det gack ej 0—2

Oturen fortsätter att förfölja Sandhem. Trots att laget ställde upp med fyra reserver fick man se årets bästa spel i första halvlek. Målchanser radades upp på löpande band framför Kinnarpsmålet, men turen är tyvärr inte med. Nu får man inte skylla allt på otur, då så givna chanser som Erik Karlstedt slog bort inte får missas. Nu gick det som i de senaste matcherna: laget förlorade duellen med 0—2.

1967

I första halvlek dominerade hemmalaget stort och kedjan som förut varit det stora problemet fick nu äntligen spelet att flyta. Åke Ahlqvist och Lars-Erik Lindblom fann varandra alldeles utmärkt och Kinnarps vänsterförsvar blev stundtals utspelade. Beklagligt nog finns det ingen som kan sätta pricken över i:et.

Även Kinnarps kontrastötar var alltid farliga. Cf Håkan Karlstedt hade en utmärkt målchans i 25:e minuten. Han hade kommit förbi hemmamålvakten Stig-Arne Blom och slog bollen mot mål, men hb Rolf Gustavsson räddade på mållinjen.

I andra halvlekens 15:e minut hade Erik Karlstedt åter en given målchans som han okoncentrerat slog utanför. Ju längre matchen led fick Kinnarp mer att säga till om. Hemmalagets halvbackar Kurt Gyllensvaan och Harry Milton, som dominerade mittfältet i första halvlek, föll tillbaka i andra halvlek och därför fick inte kedjan samma understöd.

Ledningsmål

Kinnarps ledningsmål kom i halvlekens 18:e minute. Det var vi. Kjell Ahl som sprang ifrån hemmaförsvaret som stannade och väntade på offsideavblåsning. Ahl gjorde inget misstag när han kom ensam med målvakten Stig-Arne Blom. Hi Bosse Ivarsson fastställde slutresultatet när tolv minuter återstod.

Spelarkritik

Kinnarp spelade inte som något topplag i första halvlek, men i andra halvlek kunde man skönja vissa tendenser. I försvaret var Stefan Johansson, ch Torgny Johansson och hh Itj Seidler de bästa. Den sistnämnde neutraliserade Erik Karlstedt utmärkt. I kedjan var vi. Kjell Ahl farlig genom sin snabbhet, men cf Håkan Karlstedt och hi Bo Ivarsson kom starkt i andra halvlek.

Liksom hela säsongen spelade Sandhem bra ute på plan, men tyvärr är det målen som räknas. Med Jerry Kumlert som cf i lördags hade nog segern stannat i Sandhem. Det största glädjeämnet för Sandhem var Lars-Erik Lindbloms utmärkta ytterspel. Erik Karlstedt däremot hade en olycklig dag.

Halvbackarna Kurt Gyllensvaan och Harry Milton var två av planens dominerande spelare i första halvlek, men kunde inte hålla tiden ut. Arne Rehn verkar trivas bättre som ch, än som back och Blom vikarierade utmärkt för målvakten Sten Härnborg.

Domaren Arne Kalin, Hjo, började mycket bra, men hade inte greppet om händelserna i slutskedet av matchen. Bl. a. skulle hemmalaget haft en solklar straffspark.

Deson

Kinnarps Textil med Ulric Gunnarsson klappade till halva Elfsborg på Kinnemo

Kinnarps Textil, d.v.s. nästan Kinnarps A-lag, klappade till Just-färgerierna från Borås och fem allsvenska spelare, med 7—4 i den traditionella vänskapsmatchen på Kinnemo i Kinnarp. En stor publik hade trotsat det gråmulna vädret och värmdes av en rakt igenom öppen, just och trevlig match — och av Ulric Gunnarsson, tillfälligt lånad från IFK Falköping.

Ulric hade helafton och var »den mest allsvenske av dom allihop». som någon sa. Han dirigerade Kinnarpskedjan storstilat och hann dessemellan med att göra tre mål. Elfsborgsledningen kastade långa blickar . . .

Malmö—Kinnarp—Tyskland

Elfsborgsspelarna hade kvällen innan spelat allsvenskt i Malmö och fortsätter i dag till Tyskland för att delta i en cupturnering. Mellanlandingen i Kinnarp blev en fin sparring skall vi hoppas. Av de utovade sju allsvenska spelarna kom alltså fem, men det är vackert så.

Lasse Heineman — proffsaktuell om vi skall tro en av våra spänstigare kvällstidningar — hade väl ännu Malmömatchen i benen, men svarade trots det för en rad läckerheter tillsammans med Bosse Falk. Lasse och Bosse överlistade Stefan Johansson i Kinnarpsburen två gånger var.

Jobbigt för Hedin

John Hedin — Elfsborgs omdiskuterade målvakt — fick kröka ryggen sju gånger och det var mer än han brukar vara van vid. Vid ställningen 4—1 anmärkte Hedin att »detta var värre än vi räknat med» och vid 5—3 hördes han muttra, »han är bra, den där ljuse tian . . .» Den ljuse tian, Ulric, hade strax därpå nöjet se John Hedin sträcka sig förgäves efter ett lurigt skott, 7—3.

Inte bara Ulric

Nu vore det orätt att påstå att Ulric Gunnarsson ensam vann matchen åt Kinnarp. Han hade finfin assistans av bl.a. Bosse Ivarsson som sköt ett mål och serverade en del fräcka framspelningar, Kjell Ahl som hela tiden befann sig i händelsernas centrum och ställde John Hedin utan chans vid ett tillfälle, Flemming Torstensson som jobbade och slet i nittio minuter och såg sina ansträngningar krönta med framgång: två mål.

I det bakre försvaret sopade Håkan Karlstedt, Torgny Johansson och Bosse Ek rent så gott det gick. Lasse Heineman, Bosse Falk och Evert Grahn hölls i herrans tukt och förmaning utom vid fyra tillfällen när det blev mål.

Kjell Ahl har gått loss och ställer John Hedin utan chans. 1967

Men det missades också

Lasse Heineman kunde lätt gjort ytterligare ett mål en stund senare men sköt rakt på Stefan Johansson som räddade.

Bosse Ivarsson ställde plötsligt Kjell Ahl helt fri med en läcker frispelning, men Kjell valde i förvåningen att passa i stället för att skjuta och försatte därmed den chansen.

Frispark i mål

Flemming Torstensson blev först i raden av de många målskyttarna. Han gav Kinnarp ledningen efter sju minuter och strax därpå var det klart för 2—0. Bosse Ivarsson sköt en frispark, och bollen gick via en försvarare i mål. Så ville Ulric vara med. Ur nästan ingen vinkel alls hittade han rätt, 3—0, och vi började så smått undra vart det här skulle ta vägen.

Bosse Falk och Lasse Heineman insåg situationens allvar och efter fint samspel dem emellan kom Bosse loss och dribblade t.o.m. av målvakten innan han förpassade bollen i mål.

Andra halvlek hann knappt komma igång förrän Ulric höll sig framme och ökade till 4—1. Lasse Heineman vaknade till liv på nytt och stod för både 4—2 och 4—3, innan Flemming Torstensson återställde ordningen med en nick som gick förbi John Hedin. Kjell Ahl kom också med i protokollet med ett rappt skott som visslade förbi Hedin 6—3. Ulric Gunnarsson avslutade målskjutandet för Kinnarps vidkommande med att dribbla av ett par man och slå in 7—3. Bosse Falk slutligen snyggade till siffrorna lite just före slut, 7—4.

Återstår att nämna domaren Karl-Erik Emanuelsson från Trädet, som i vanlig ordning skötte sin syssla klanderfritt.

Sevan

Matt Kinnarp fick stryk av Slutarp, 4-3

1967

Kinnarp stod inte att känna igen när laget på fredagskvällen mötte Slutarp i en vänskapsmatch på Kinnemo. Slutarp vann nämligen med 4—3 — och kostade även på sig att bränna en straff. Kinnarps förlust får i första hand tillskrivas försvaret som skänkte bort öppna målchanser på löpande band.

Det hjälpte inte att Kinnarp i andra halvlek pressade kraftigt. När kedjan inte förmådde göra mål, så . . .

Thomas på målhumör

Thomas Pettersson höll sig framme tre gånger och slog in bollen bakom Stefan Johansson i Kinnarpsmålet. Thomas var tillsammans med mv. Lennart Rutman, Kenneth Andersson och Kurt Lund bäst i laget.

I Kinnarp överbetyg till mv. Stefan Johansson, Anders Ek, Pal Seidler, Torgny och Kjell Johansson.

Målskyttar i Slutarp: Tomas Pettersson tre, Kurt Lund ett.

Kinnarp: Bo Johansson två, Kjell Ahl ett.

Bra domare Karl-Erik Emanuelsson, Trädet.

Hilding Wåring i Kinnarp och distriktschefen Sten Hjalmarsson pucklade än en gång på varandra i debatten medan Lars Fredriksson lät en liten bomb krevera.

2-2 på Enevi Kinnarp gäster

1967

Div. V-lagen Blidsberg och Kinnarp spelade oavgjort 2—2 på Enevi i lördagens genrep inför seriestarten. Båda lagen ställde upp med reserver, varför det är svårt att efter den här matchen bedöma de båda elvornas chans i respektive serier.

Kinnarp hade en pigg och rörlig kedja med cf Kjell Ahl som den store dirigenten. Bra spelade även den tekniske högerinnern Bo Ivarsson. I försvaret sopade backarna Bo och Anders Ek rent med besked. Halvorna Kjell Johansson och Tord Torstensson var outtröttliga både i anfall och försvar.

BIK-kedjan uträttade inte mycket under första halvlek men bättre fart blev det när Nils Pettersson ryckte in efter paus. Försvaret startade mycket trevande och blev upprepade gånger bortgjorda av motståndarna. Så småningom spelade man emellertid upp sig och under andra halvlek vann trebackslinjen Nils Ove Carlsson—Curt Isacsson—Bengt Hilding de flesta duellerna.

Kinnarp tog ledningen genom vy Håkan Karlstedt. För 2—0 svarade cf Kjell Ahl. Blidsberg reducerade till 2—1 före paus genom Håkan Pettersson. För andra halvlekens enda mål svarade BIK:s vänsterinner Nils Pettersson.

Domare var Rune Alexandersson, Älmestad.

Frökindspensionärer på utflykt

Kommunalkamrer Hilding Våring t. h. förhör sig om bekvämligheten är som den skall med några av sina passagerare.

17-67.

Socialnämnden i Frökind hade i lördags anordnat utflykt med pensionärerna på Frökindsgården, Kinnarp. Avresa skedde från Frökindsgården. Färden gick sedan över Falköping till Skara, där första resmålet var Svenska Missionsförbundets ungdomsgård, där kaffe serverades. Därefter höll Skara missionsförsamlings sommarpastor, Alderyd, en kort andaktsstund, samt utförde en av församlingens sångare, fru Gustavsson, ett par sångnummer. Till tre pensionärer som passade på att fira födelsedag, Mårten Krus dagen före, Augusta Andersson samma dag och Anna Danielsson dagen efter, överlämnades blommor och uttalades lyckönskningar.

Nästa mål var Skara domkyrka där Skara domkyrkoförsamlings guide informerade om kyrkans histori. Hemfärden gick över Axvall, där åsynen av Axevalla hed framkallade många ungsdomsminnen bland flera av pensionärerna, vidare över Varnhem, Bjällums lider, Ekornavallen, Tornbjörntorp och hem.

Vid hemkomsten var visserligen en del av pensionärerna trötta, men alla nöjda tacksamma och belåtna för en lyckad dag.

Ekedalen chanslöst i Kinnarp

1967

Onsdagskvällens träningsmatch på Kinnemo slutade med seger för Kinnarp med 5—1 och det var Ekedalens SK som fick vidkännas nederlaget. Kinnarp ställde upp med flera reserver. Bo Ek spelade stopper med stor framgång och var bäst i försvaret. Bäst i kedjan var Bo Ivarsson, som bl.a. svarade för två mål, varav ett på straff.

Bra var vidare hy Bengt Persson som dock borde tagit chansen att skjuta lite oftare.

Ekedalen hade sina ljusa ögonblick, vilket i synnerhet gäller början av matchen men i övrigt hade man svårt att komma till tals med Kinnarps försvar. Laget inrymde dock planens bäste forward, nämligen cf Leif »Boggie» Johansson. Han hade dålig hjälp av sina kamrater. I försvaret märktes främst mv Leif Persson samt hh Bengt Fredriksson.

Målskyttar, Kinnarp: Bo Ivarsson 2, Bo Johansson, Håkan Karlstedt och Tord Torstensson 1 var.

Ekedalen: Stig Persson.

Karl-Erik Emanuelsson, Trädet, dömde säkert och bestämt.

Geson

Landshövdingen fick applåd för engagerat anförande vid möte om järnvägsnedläggelse

10-67.

Allvarliga kommunalmän lyssnar i stadsfullmäktiges sessionssal. Från vänster Frökinds Sven Andersson och Hilding Våring samt Redvägs Levi Evaldsson och Lars Fredriksson, båda från Åsarp.

Landshövding Bertil Fallenius fick en spontan applåd från de närvarande kommunalmännen när han på tisdagen i Falköpings stadshus i ett engagerat anförande deklarerade sin oförytterliga mening om järnvägsnedläggelser i allmänhet och nedläggningen av all trafik på bandelen Falköping—Ulricehamn i synnerhet. Landshövdingen ledde ett informationsmöte, till vilket länsstyrelsen kallat representanter för Falköpings stad, Frökinds och Redvägs kommuner, Statens Järnvägar och postverket. Han ryckte in i debatten, när trafikchefen i Borås, Sten Hjalmarsson, »svarandesidans» förste talesman, gjorde gällande att industrilokaliseringen inte är så beroende av järnvägsförbindelserna som av den service i övrigt som en »påtänkt» kommun kan erbjuda.

— Järnvägen är en viktig förutsättning för att en industri skall stanna — eller komma, hävdade landshövding Fallenius med skärpa. Se på Mariestad! Den bredspåriga järnvägen innebar en uppblomstring för hela staden. Dit lokaliserades en mängd bärkraftiga industrier så snart järnvägsspåret breddats. Det föreligger ett påtagligt behov och ett uttalat intresse från alla industrier att få behålla sina järnvägsförbindelser och att få lokalisera sina nyetableringar till orter och kommuner med järnväg.

— Vi får inte sträcka urbaniseringen så långt att i framtiden människorna reser mellan Stockholm och Göteborg och bara ser en väldig skog på hela vägen! Och med adress till SJ-representanterna fortsatte landshövdingen: Hur vackert ni än talar om ersättningstrafiken har jag personligen den uppfattningen att de människor som drabbas av en järnvägsnedläggelse inte är nöjda med vad de får i stället. Ersättningstrafiken försämras med tiden — servicen sjunker tillbaka!

Skatt av förlust

De församlade kommunalmännens talan fördes främst av riksdagsman Gunnar Larsson, Luttra och Frökind. Han framhöll att alla samhällssynpunkter — och inte bara de järnvägsekonomiska — måste komma fram innan man gör något oåterkalleligt. Frågan om nedläggning rymmer en rad av omständigheter som inte kan värderas i pengar. En nedlagd järnväg innebär ett lokaliseringsmässigt dråpslag för de kommuner som drabbas. Redan nu har vi ett av långtradare och bussar överbelastat vägnät. Försvaret har kungjort att de hotade bandelarna har stor transportbetydelse.

— SJ:s redovisade förluster på bandelarna är inte avskräckande, menade riksdagsman Larsson. Kan man inte tänka sig att föra över förlusten på de kommunala skattebetalarna? För övrigt — en gång i tiden var väg- och trafikfrågorna landstingets angelägenhet!

Avskuren puls

Riksdagsman Larsson föreslog att järnvägsnedläggelsen borde få vänta på det definitiva, oåterkalleliga steget i 5—10 år. Han fick medhåll av kommunalkamreraren i Frökind, Hilding Våring, och av Redvägs båda representanter, fabrikör Lars Fredriksson och köpman Levi Evaldsson i Åsarp. Den senare talade om den puls-

Forts. på sista sidan

Landshövdingen . . .

Forts. på sid. 9.

mer att skäras av med nedläggelsen. Hr Fredriksson pekade på de problem som uppstått för bygåder genom Ätradalen som komden i och med att SJ för några år sedan ändrade på tågordningen i vad gäller vagnslasttrafiken. Han drog också fram vad det enligt länsvägnämnden i Älvsborgs län måste kosta att rusta upp vägnätet. Tidigare har Väg och Vatten kalkylerat med 17 miljoner. Kommer därtill länsvägnämndens önskemål om 10 miljoner kronor för att rusta upp riksvägen mellan länsgränsen till Skaraborg och Blidsberg samt ytterligare två miljoner för att förbättra vägen mellan Ulricehamn och Marbäck. Summa 29 miljoner, sade hr Fredriksson, som också hade räknat ut att räntan på de pengarna blir betydligt mer än de 1,75 miljoner som skulle bli resultatförbättringen för SJ vid en nedläggelse.

Lägg förslaget på hyllan!

Hr Våring ansåg även han att frågan om nedläggning var för tidigt väckt. Han ville fråga SJ:s representanter hur man tänkt lösa frågan om godsombud, personellt och lokalmässigt. Vägarna som skall ta emot ersättningstrafiken är inte ordnade: de 500.000 kronorna till upprustningen är otillräckliga. Pengarna förslår inte till mer än parkeringsfickor, hävdade hr Våring, och visade på den flaskhals som bron över Ätran utgör och på den undermåliga och starkt trafikerade vägen mellan länsgränsen och Blidsberg. I hr Vårings anförande instämde lantbrukare Sven Andersson, vice ordförande i kommunalnämnden i Frökind. Vi vet inte hur bygden kommer att utvecklas, var hr Anderssons argument. Lägg nedläggningsförslaget på hyllan, uppmanade han.

Ej försvarligt

SJ:s Sten Hjalmarsson, trafikchef i Borås, fick stå till svars denna dag. Han inledde informationsmötet med att rekapitulera järnvägsstyrelsens förslag, grundat på en av statsmakterna påfordrad trafik-ekonomisk utredning. Förslaget innebär — som bekant — att all trafik läggs ner på bandelen Falköping—Ulricehamn och att persontrafiken läggs ner på linjen Gånghester—Ulricehamn—Landeryd. Vagnslasttrafiken på de aktuella bandelarna uppgår i dagens läge till 120.000 ton — och av dem faller 5.000 ton — det blir en lastbilslast om dagen — på sträckan Slutarp—Timmele. SJ har varit ställda, sade hr Hjalmarsson. Det finns järnvägsekonomiskt sett tyvärr inget försvar och inget motiv för att behålla Falköping—Ulricehamn. Linjen är lämpad för landsvägstrafik — och vägnätet klarar mycket väl en ökning av busstrafiken. Vi har sämre förhållanden på många andra håll, framhöll hr Hjalmarsson. Godsombudskapen brukar det bli stor efterfrågan på, svarade han hr Våring, och hr Fredriksson fick lugnande besked vad gällde vagnslasterna. Om det funnits tung industri utmed linjen hade frågan i dag befunnit sig i ett annorlunda läge, menade hr Hjalmarsson. På kommunalborgmästare Tore Folkesons i Falköping fråga om vilka garantier SJ hade att ge för ersättningstrafiken svarade trafikchefen att ett nedläggningsbeslut medför att den projekterade ersättningstrafiken omedelbart träder i funktion. Det innebär att de nuvarande 68 enkelturerna i veckan på räls plus de 20 enkelturerna per buss byts ut mot sammanlagt 104 enkelturer i veckan, således en förbättring enligt tidtabellen med 16 enkelturer i veckan. Ersättningstrafiken är så lagd att den kommer att passa skolorna i Ulricehamn och Falköping, snälltågen i Falköping och postverkets tider.

Det nästan två timmar långa sammanträdet i Falköpings stadshus blev mer debatt och frågestund än information — och annat var väl inte väntat. Klart står att de berörda kommunerna fortfarande med kraft betonar sina ståndpunkter i de avgivna remissvaren: i första hand ingen nedläggning, i andra hand bestämda krav på ordnad ersättningstrafik. Och avgående landshövdingen kämpar in i det sista för vad han vet är vitalt för alla delar av hans län —: bibehållna järnvägsförbindelser.

Arthur Nilsson död

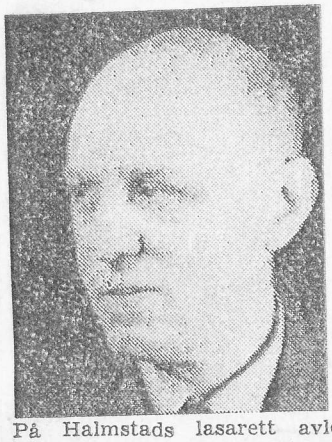

På Halmstads lasarett avled hastigt i onsdags folkskolläraren Arthur Nilsson. Han var född i Björkegården, Söndrum, 1899 och avlade folkskollärareexamen i Uppsala 1924. Samma år kom han till Vårkumla, där han tjänstgjorde som lärare och kantor till år 1950 då skolan i Vårkumla indrogs. Därefter hade han tjänst som tillsynslärare vid Frökinds centralskola, Kinnarp, till år 1960 då han avgick med pension. Under tiden i Vårkumla var han bl. a. ordförande i JUF-avdelningen, bibliotekarie samt ledamot av kyrkorådet och barnavårdsnämnden. Arthur Nilsson var en skicklig pedagog, omtyckt av elever och kolleger.

Som närmast sörjande efterlämnar han maka Elsa, född Jönsson sönerna civiling. Christer Nilsson med familj, Landskrona, adjunkt Staffan Nilsson med familj, Koppom, döttrarna, fil. mag. Åslög Hussel med familj, Durham, England, och korrespondent Gudrun Nilsson, Göteborg, samt broder, släkt och vänner. 17-67.

Skolklassbesök på FT-officinen

29/4-67.

Eleverna i klass 6 vid Kinnarps Centralskola var härom dagen på besök på Falköpings Tidning för att se hur en tidning kommer till. Ungdomarna följde med stort intresse de faser i det mångskiftande tidningsarbetet som just då var på gång, och inte minst intresserade det ju att se hur sättmaskinerna »spottade» fram textrad efter textrad. Några i klassen fick till och med sitta ned vid maskinen och själva sätta . . .

Ovan en bild från FT-sätteriet med Kinnarps-ungdomarna och magister Svanberg.

50-årsjubilerande konfirmander

017 års konfirmander i Kinneds kyrka var på söndagen lade till 50-årsjubileum. Av ursprungliga gruppen på 27 17 närvarande. Efter nattlsgudstjänsten i kyrkan, där koherde Henning Andersson ikade, hyllade konfirmanderminnet av sina lärare, kontsprosten Gustaf Bjerkander folkskollärare Axel Nilsson, m att lägga ner blommor på deras gravar. Minnet av bortgångna kamrater hyllades också på detta sätt.

Efter högtidsstunden i kyrkan och på kyrkogården samlades 50-årskonfirmanderna till samkväm på pensionatet i Kinnarp. De 17 som deltog i jubileet var Signe Andersson, Slutarp, Hulda Bergman, Vistorp, Sigrid Borg, Jönköping, Rut Defaix, Tidaholm, Ella Fast, Trädet, Adela Gustavsson, Slutarp, Signe Gustavsson, Svenljunga, Sigrid Henriksson, Gökhem, Alfhild Kumler, Falköping, Berta Larsson, Kinnarp, Ingegerd Persson, Falköping, Greta Samuelsson, Falköping, Gunnar Carlsson, Slutarp, Anders Johansson, Ulricehamn, Evald Johansson, Slutarp, Helmer Nilsson, Göteborg, och Evert Sandén, Falköping.

De sjutton 50-årsjubilerande konfirmanderna samlade utanför Kinneveds kyrka.

Bysmed på nytt sätt i Halsäng
Ung järnmästarättling förnyar yrke från hedenhös

Han är den glade smeden — Stig-Olof Berglund i Halsäng, 28 år. Han är »bysmed». När träffade ni en riktig bysmed sist? Det är strängt taget två generationer sedan det fanns sådana.

Stig-Olof har övertagit smedjan i Halsäng, och där står ässjan kvar. Blåsbälgen fungerar och de massiva städen är sig lika som fordom. De fick sin ändamålsenligt utformning för länge sedan, på funktionell grund som inte berördes av några växlingar. Smeden skall kunna finforma glödande järn på den. I smedjan i Halsäng ligger kolet i en karakteristisk »gammaldags» ring kring den pyrande glöden, att makas in i den när bälgen går. Bälgen är visserligen inte handdriven längre, och kolet är inte träkol från skogarna. Det är en handelsvara som kallas smideskol och är framställd på antracitgrund. Det fås i affären i stan.

Glesbygdens behov av en yrkesman

Det är sålunda en del som skiljer den nya »bysmeden» i Halsäng från de gamla, alldeles riktiga bysmederna. Vad som inte skiljer är att återkomsten av en yrkesman till orten hälsades med tillfredsställelse av jordbrukarna i en vid omkrets. Behovet av en sådan fanns alltjämt.

Jordbruket har haft ett besvärligt glapp mellan de gamla bysmedernas försvinnande och en ny tids service på annat sätt. Denna service är kanske inte helt utbyggd än. Ofta får jordbrukarna göra en tätortsresa för en ganska liten reparation. Bysmedjan har blivit en tätortsverkstad. Yrkesmannen i glesbygden är saknad.

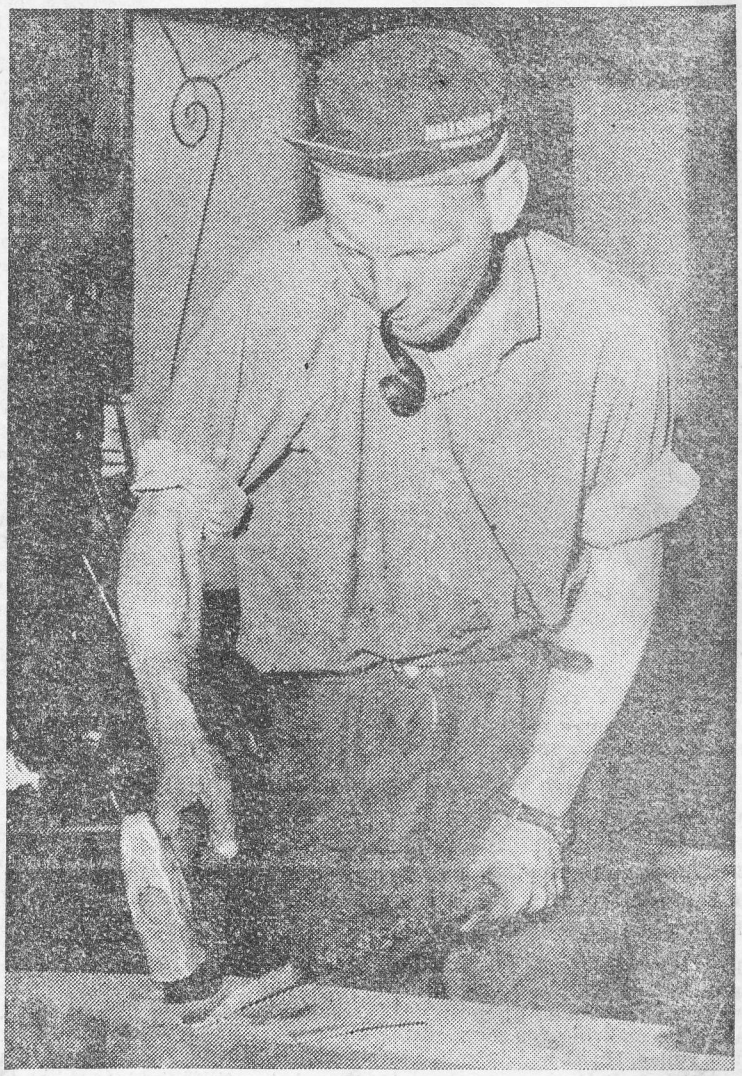

Jodå, fabrikörn kan göra »bondsmide».

en icke oberömd mästare av gamla stammen, Otto i vägkorset i Broddarp, nu 84 år.

Den här gången stämde det. Järn var det. Rätta elementet.

Många känner gamle smedmästare Otto Berglund i Broddarp. Han ser inte längre så bra. Men, säger folk, om Otto får ett smidesstycke mellan städet och släggan så blir det en finare precision på det än hos någon annan. Alltjämt.

Otto är Stig-Olofs farfar, vad var det vi anade. Smedmästare Sven Berglund i Broddarp är följaktligen hans farbror. Järn i släkten.

Kinnarp vann mot Timmele

Vänskapsmatchen mellan Timmele och Kinnarp i Timmele slutade med seger för Kinnarp med 3—2, efter halvtidsställning 3—1. Tord Torstensson i Kinnarpslaget gjorde första målet efter 10 min. spel. 1967

Kinnarp spädde på till 2—0 genom Bosse Ivarsson efter 30 min. Timmele reducerade till 2—1 sex min. därefter och fem min. före slut gjorde Bosse Johansson, Kinnarps tredje mål och detta resultat stod sig halvleken ut.

Timmele reducerade efter ca 15 min. spel i andra halvlek till 3—2. Ett kvitteringsmål hängde i luften, men Kinnarps-försvaret kämpade bra och Kinnarp vann slutligen matchen med siffrorna 3—2.

I Kinnarpslaget var försvaret mycket jämnt och bra och kedjans bästa var Bosse Ivarsson och Göte Andersson.

Om Timmelelaget kan sägas att de spelade en mycket fin och läcker fotboll som nog kommer att ge resultat längre fram. En utvisning förekom. Det var Tord Torstensson i Kinnarp som fick lämna planen i slutskedet av matchen efter att ha »snackat» med domaren.

Vilske-Kleva överraskade 2—0-triumf mot Kinnarp

1967

Vilske-Kleva BK hade väl inte hoppats på avancemang i DM när man lottats mot Kinnarp, men när lördagens match på Vilskevallen var över, stod man som segrare med 2—0 efter samma siffror i halvlek.

Kleva började matchen med friskt och offensivt spel, som tydligen överraskade Kinnarp. Resultatet av detta uteblev inte heller.

Efter ett snyggt anfall gjorde Bengt Linnarsson 1—0 genom att på inlägg otagbart skjuta förbi Westerberg i Kinnarpsmålet.

Efter detta blev det dock mer och mer Kinnarp, men en ineffektiv kedja lyckades inte åstadkomma några farligheter framför Klevamålet.

Att nämna någon före den andre i Kleva-laget är kanske fel — alla gjorde bra ifrån sig. I försvaret skall dock backparet Yngve Andersson och Åke Axelsson ha ett omnämnande för fina brytningar och dito framspelningar.

På kontringsanfall sköt Leif Andersson ett hårt skott, som målvakten inte kunde hålla. Returen slog Göthe Wallander in.

Det blev även Kinnarpsdominans i andra halvlek, men utan resultat. Kleva-försvaret redde fint upp de situationer som blev. Kinnarp gjorde väl långt ifrån någon stormatch. I försvarsväg var vb. Anders Ek, ch. Bosse Ek de som märktes mest. Hy. Kjell Ahl var kedjans bäste man och var tillsammans med cf. Håkan Karlstedt den som oroade mest. Vi. Itj Seidler var alltför kär i bollen för att få godkänt betyg.

Halvbackskedjan med Bertil Gustafsson, Henrik Johansson och Ian Alexandersson är väl annars den för närvarande bästa lagdelen. Om defensiv center [illegible]ade Leif Andersson ett j[illegible]e såväl [illegible]kåt som framåt.

Göran Lugn, Tidaholm, dömde matchen och gjorde det på ett bra sätt, även om speciellt Kinnarps försvarsspelare i andra halvlek hade en annan åsikt.

Kyrkobrödrakåren i Kinneved 18-67. har 22 medlemmar

Kinneveds kyrkobrödrakår har hållit årsmöte hos Nils Ax, Halsäng, under ordförandeskap av Hilding Våring, Hassla. Av årsberättelsen framgick bl. a. att kåren bestått av 22 medlemmar. Nio möten har hållits. Föredragshållare och studieledare har varit utom kyrkoherde Andersson pastor Hallgren, Börstig, vid fyra möten samt Gösta Karlsson, Karleby, och Hilding Våring, Hassla. Tre friluftsgudstjänster med kaffeservering har anordnats. På Frökindsgården har gjorts besök och personal och pensionärer bjöds på kaffe och underhållning. Till cancerfonden har sänts 92 kronor. Tillsammans med medlemmar i Börstig-Brismenekåren företogs på högsommaren en sällskapsresa till bl. a. Södra Björke och Vara.

Rådet omvaldes: ordf. Daniel Abrahamsson, Slutarp, v. ordf. Herbert Andersson, Alarp, sekr. Nils Ax, Halsäng, v. sekr. Torsten Gustavsson, Prästegården, o. kassör Sigvard Johansson, Lagerstorp. Även revisorerna Karl-Arne Adamsson, Slutarp, och Linnar Andersson, Kinnarp, omvaldes.

Kyrkobröderna i Falköpings kontrakt förlägger nästa år sitt konvent till Kinneved. En kommitté bestående av Hilding Våring, K.-A. Adamsson, Herbert Andersson, Gustav Thor och Sigvard Johansson svarar för förberedelserna till konventet. Då kårernas medlemsavgifter till förbundet höjdes redan föregående år beslöt mötet höga årsavgiften till 15 kronor.

Efter förhandlingarna höll kyrkoherde Svensson, Blidsberg, studie över verserna 14—19 i Jakobs brevs 2 kapitel om tro och gärningar samt avslutade med bön. Det hela omramades av psalmsång.

Till sist tackade Hilding Våring på kårens vägnar rådet för dess trogna arbete och vad de uträttat under det gångna året och önskade dem lycka och välsignelse i det fortsatta arbetet. Ordf. tackade för förtroendet och det goda samarbetet.

Från uppgörelse gav Tomtenvinst Kullander segerskytt mot Kinnarp

Det var något av derbystämning när Tomten och Kinnarp på söndagseftermiddagen drabbade samman i Torbjörntorp. I den stundtals alltför fräna uppgörelsen segrade Tomtenpojkarna med 3—2 — ett resultat som väl inte Kinnarpsborna känner sig nöjda med. Om kampen slutat med delad pott hade större rättvisa skipats. Gästerna försatte dock såväl i första som andra halvlek ett par helt givna målchanser. Det var raffel från första till sista stund. Ingen välspelning, men väl rejäla kämpatakter från båda håll. Ibland alltför hårda satsningar i närkamper på den något hala planen.

1967

I slutet av matchen — vid ställningen 2—2 — inträffade ett par tillbud, som såg otäcka ut. Först träffade Kinnarpspelaren Torgny Johansson Gunnar Ring med en spark över benet och Tomtenspelaren vred sig i smärtor. Minuten efter sprang Geron Jonsson klumpigt på Kinnarpsmålvakten Lars Westerberg. Inget vidare snyggt.

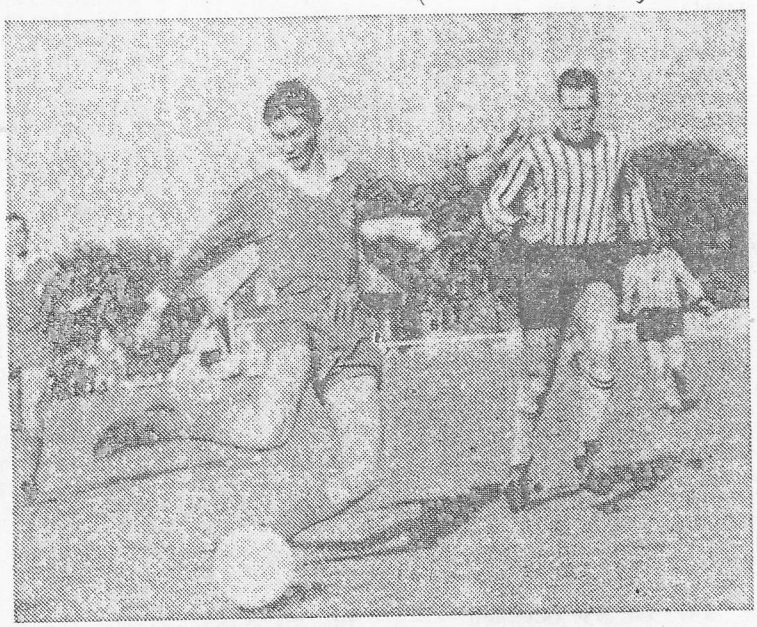

Bengt Persson jagas av Tomtenstoppern Alf Tiverman.

Match i vågor

Matchen gick annars i vågor — båda lagen hade perioder av övertag, men det var snabba växlingar i en tillställning, där Tomtens ledningsmål föll efter 7 minuters spel. Målskytt var Bengt Kullander. Målet föregicks av en situation där en Kinnarpsspelare tog med hands, men domaren föredrog att inte blåsa straff. Han hade tur, ty direkt efter kom 1—0-målet.

Kvittering lät inte vänta på sig. I 12:e minuten prickade Kjell Johansson in 1—1. Förspelet: Tomtenstoppern Tiverman halkade, Kinnarpsyttern Bengt Persson fick med sig bollen och lossade skott. Folkesson var dock med på noterna och räddade påpassligt. På returen som kom fanns dock Kjell redo och sände in läderkulan.

En stund senare sågs flera Tomtenspelare invecklade i kamp om stridsäpplet nära Kinnarpsmålet, men avslutningarna var det sämre beställt med.

I 20:e min. hade Kinnarps Kjell Johansson en god chans att förse sitt lag med mål, men han sände iväg ett mycket svagt skott.

Två minuter senare fick Staffan Folkesson ingripa och rädda målet från påhälsning. Han törnade därvid i stolpen, men var strax på benen.

Från denna periods farligheter kan vi vidare anteckna ytterligare en för Kinnarps Kjell J. I näst sista minuten sågs han i fritt läge skjuta utanför.

Tomten startade med 2—1

Andra halvlek var fem minuter gammal när Ring såg till att hemmalaget fick ledningsmål. Storebror Olle adresserade bollen till yngre brodern Gunnar. Och han visste hur 2—1 skulle placeras.

Kvittering borde varit ett faktum fem minuter senare. Kinnarpshalven Bosse Johansson kom loss i mitten och man riktigt såg nätet struta sig. Bosse tog dock våldsam sats och skickade med kraft bollen — över.

Kvittering på självmål

I 18:e minuten kom emellertid kvittering. Kjell Johansson jagade efter bollen och det bar sig inte bättre än att Tomten-stoppern Tiverman hann emellan och styrde bollen i eget mål.

Två minuter senare sköt Kjell Johansson hårt, men Folkesson avvärjde snyggt.

Efter 20 minuters spel släppte Tomten in Lars Ljungström som ersättare för Roland Rehn.

Tillbud framför Kinnarpsmålet noterade vi i 25:e min. Palmqvist fick iväg ett mellanting av skott och passning till Kullander.

Itj Seidler gjorde genombrott minuten efter, men Folkesson klarade av Kinnarpshalvens ettriga försök.

I 40 min. noterades Kinnarp för tre hörnor i rad. Bengt Persson var upphovsman genom ett »utbrytningsförsök». Folkesson åter med på noterna.

Segermål!

Därmed var Kinnarpsnederlaget ett faktum. Senast Kinnarp sågs i en förlustmatch var mot Töreboda den 20 maj.

De bästa

I det segrande Tomtenlaget går de högsta betygen till mv Staffan Folkesson, backarna Torstensson och Wilhelmsson samt i kedjan bröderna Olle och Gunnar Ring. Även Bengt Kullander bör ha ett omnämnande för påpassliga mål.

Kinnarp hade liksom Tomten sina främsta i försvaret.

Backen Anders Ek, hh Itj Seidler var de för dagen mest framgångsrika. Anfallsmässigt goda insatser av hy Bengt Persson och cf Kjell Ahl.

Kinnarp kom för övrigt till spel med två reserver — för målvakten Stefan Johansson och vy Håkan Karlstedt.

225 personer tittade på och Bertil Bank från Kinna var matchledare. Han felbedömde dock många situationer och hade inget riktigt grepp om en något hetsig match.

HATTEN AV FÖR KINNARP OAVGJORT MOT LEKSBERG

Kinnarps IF luggade Leksberg på en poäng vid lördagens bortamatch. Kinnarpsbasen Marcel Johansson var helt naturligt glad över den ena pinnen och berättar vid ett samtal med FT, att hela Kinnarpslaget gjorde en utmärkt insats. Leksberg betecknar han som seriens bästa lag för närvarande. Laget innehåller en rad duktiga fotbollsspelare, men tyvärr var det inbördes tjatet mycket negativt. Hans Alsér var den ledande »tjataren».

1967

Kinnarp tog ledningen redan i matchens första minut. Det var Håkan Karlstedt, som mötte ett inlägg från Bengt Persson och satte därmed nätet i dallring. Kinnarp fortsatte med ytterligare inledningschanser. Bl. a. var Kjell Ahl och Bengt Persson ytterst nära att överlista Lekbergsväktaren.

De sista tjugo minuterna av halvleken gick i Leksbergs tecken och Kinnarp pressades tillbaka.

Gästerna chansade genom att dra ner sina ytterhalvbackar, vilka tillsammans med bakre försvaret bildade en stabil mur. Innarna fick något av halvbackarnas uppgift och kedjan bestod därmed av tre man.

Efter två minuters spel i andra halvleken kvitterade Leksberg på [illegible] spark. Leksberg hade nu det mesta av spelet och flera goda målchanser. Bl. a. skott i stolpen.

Kinnarp krigade som sagt intensivt. Bra i laget var målvakten Stefan Johansson, ch. Bosse Ek — bästa matchen hittills i Kinnarpsdress — samt hh. Itj Seidler. Bengt Persson och Tord Torstensson bildade högervingen och var anfallsbäst.

Trolmen vann toppfight i Kinnarp
Tvivelaktig straff avgjorde, 1—0

En högst tvivelaktigt dömd straffspark fällde Kinnarp i söndagsmatchen mot Trolmen på Kinnemo. 230 personer hade löst entré för att bevittna Kinnarpspojkarnas jakt i toppen av tabellen. Nu blev det en mycket snöplig förlust för laget, som hela uppgörelsen svarade för det bästa spelet och därtill hade raden av utmärkta tillfällen att avgöra. Ja, redan efter första halvlek borde saken varit klar. Kinnarp var det klart bästa laget.

1967

Men även om nu laget spelmässigt visade god kvalité hjälpte det ej. Det fanns ingen riktig avslutare. Det var inte bara osmak att inte bollen rullade in i Trolmenburen. Oskickligheten fanns där också. Tyvärr.

Matchen avgjordes i andra halvlekens 20 min. då domaren Rune Davidsson från Töreboda pekade på straffpunkten. En trolmenspelare och Kinnarpshalven Itj Seidler jagade i kapp om bollen. Kinnarpsspelaren »skar» Trolmenspelarens bana och enligt vårt sätt att se förelåg en obstruktion från Kinnarpsspelarens sida. Istället för väntad indirekt frispark för Trolmen pekade domaren för straff. Och den straffen lade vh Gösta Johansson i nät.

Delade meningar

Det rådde helt naturligt delade meningar om straff. Itj Seidler ansåg att han kunde gå med på en frispark för »stängning» av spelare, men något straffall var det inte.

I Trolmens omklädningsrum var man överens. Vår spelare tacklades ojuste bakifrån och slogs över benen.

Domaren hade en annan version: Kinnarpsspelaren »knixade till» Trolmenkillen i sidan.

Kinnarp förde matchen

Kinnarp visade redan från början skärpt spel och förde hela första halvlek matchen. Flera utsökta tillfällen till nätkänning fanns: Bengt Persson nickade strax utanför i 22 min., samme man var i fin målposition 10 minuter senare sedan Trolmenmålvakten ramlat omkull.

Kinnarp fortsatte sitt tryck mot Trolmenmålet och i 38 min. nickade Kjell Johansson mot mål. På Trolmens mållinje fanns Kjell Ahl och räddade ett givet (?) mål genom att nicka bollen över. 0—0 i paus borde varit Kinnarpsledning med ett par fullträffar. Så mycket bättre än Trolmen var laget.

Även i upptakten av den andra halvleken såg det lovande ut, men vi efterlyste gång på gång avslutande målskott.

Rullgardinen ner

Rullgardinen drogs definitivt ner i 20 min., då gästerna tilldömdes straff. Efter det ledningsmålet gick luften ur matchen. Trolmen sparkade undan. Långt långt bort med bollen var deras »naturliga» melodi. Kinnarp stångades förgäves de sista 25 minuterna.

Kinnarpsspelet var som sagt inte alls oävet, men när nu spelet klaffade hyggligt blev det inga mål. Sån't är fotbollslivet.

Planens bäste spelare var Kinnarpstoppern Itj Seidler, som suveränt behärskade allt vad han företog sig. Inte långt efter stod »Bosse i Alarp» Johansson, som var effektiv pådrivare i anfallet och dessutom värdefull halvbackslänk.

Över huvud går höga betyg till försvaret, där Anders Ek sågs toppspela och där Tord Torstensson, speciellt före paus, agerade bra i halvbackslinjen.

Var finns en skytt?

Kedjan skapade chanser, men var finns en herre som kan dra på skott. Bengt Persson var inblandad i många situationer och får framhållas som den bäste i kvintetten. Bosse Ivarsson har fin blick för spelet och kan servera »mackor». Dessa båda nämnda bildade högerving och var tongivande i en kvintett som tyvärr skulle gå ända in i målet med bollen.

»Familjeföretaget» Trolmen — fyra familjer utgör merparten av spelarna — visade långt ifrån ett spel, som motsvarar positionen i tabellen. Det var ett »tjonglag», som inte visade några fotbollskonster att glädjas över.

Ch Ingemar Dahlberg, vh Gösta Johansson och vi Runar Dahlberg var de som bestyrde det mesta.

Bättre blåsa en gång för mycket!

Domaren Rune Davidsson ådrog sig publikens missnöje genom att tillåta alltför hårt spel. Alltså opolerat spel utanför reglernas ram. Det hettade till flera gånger under matchen, men tack och lov att överträdelserna »självdog». Vi efterlyser med andra ord bättre pondus från domarens sida.

Det är inga lätta uppgifter att skipa rättvisa i hårda fighter, men det blir genast lättare om man tar itu med regelbrotten på ett tidigt stadium. Bättre att blåsa en gång för mycket än en gång för litet i sådana lägen. Många gånger tvingas domarna att kasta fördelsregeln åt sidan och istället gripa in i spelet. De tjänar själva på det.

God hjälp hade söndagens Kinnemodomare av pålitliga linjemännen Anders Ekström, Grolanda, och Erland Molander, Falköping.

Bässe

Kinnarps och planens bästa aktörer Itj Seidler och Bo Johansson.

Piggt Ulricehamnsspel på Kinnemo, 7—0
"Blecka" gladde mot f. d. lagkompisar

IFK Ulricehamn bjöd på fin fotbollsunderhållning på tisdagskvällen, då laget gästade Kinnemo och besegrade hemmalaget Kinnarp med 7—0, halvtid 4—0. Gästerna kom till spel med serielaget så när som på två lån från Dalums BOIS, Kenneth Algotsson och Villy Pettersson.

Helt naturligt dominerade topplaget från div. III Mellersta Götaland tillställningen. Det fanns fint tempo och snabbhet i laget, som vid några tillfällen lade på extra kol och visade sin styrka gentemot hemmalaget. Kinnarp hade några tillfällen att spräcka nollan, men inte ens vid ett par givna chanser i andra halvlek lyckades man få bollen över mållinjen.

1967

Helt mållösa blev dock inte hemmapojkarna, då Itj Seidler fastställde slutresultatet 7—0 genom att slå bollen i egen bur. Seidler var annars en av Kinnemoplanens främsta aktörer och uträttade mycket positivt från sin halvbacksplats. I Kinnarp gladde vidare Anders Ek, Bo Johansson och Kjell Johansson. Den sistnämnde tvingades dock till vila efter en stunds spel. Han fick läderkulan på fel plats på skallen och fick utgå.

Uppgörelsen, en »tackmatch» från Ulricehamns sida för »Blecka» Georgsson, präglades som sagt av riktigt trevlig bollunderhållning. Cirka 100 personer såg förre Kinnarpspelaren glänsa i sin anfallsroll hos gästerna.

1—0 gjorde Frans Geyersberg. 2—0 kom efter genombrott av »Blecka». Ulricehamnsinnern visade här fin styrka i fötterna. 3—0 anlände genom Frans Geyersberg sedan Kinnarpsförsvaret stannat i tron att offside förelåg.

Efter inlägg anlände 4—0 genom »Blecka».

Andra halvlekens fullträffar gjordes av Torbjörn Stoltz, Villy Pettersson samt självmål av Seidler.

Domaren Erik Fredriksson, Tidaholm, stärkte helhetsintrycket av en trevlig match genom säker matchledning.

Bånsse.

Vinden förstörde spelet
Delad pott på Biksborg när Kinnarp kom på besök

1967

Det blev rättvist delad pott i söndagens div. V-drabbning på Biksborg i Borgunda. Mötet mellan hemmalaget och Kinnarp slutade 1—1 efter en match, där vinden i hög grad påverkade spelet och dess kvalité. Under första halvlek hade BIK fördel av vinden och förde då matchen. Medan spelarna tog paus klarnade det upp och det piskande regnet under första halvlek försvann. Kvar fanns dock den starka blåsten, som medförde att det i andra perioden blev ombytta roller — Kinnarp dominerade i spel och hemmalaget svarade för enstaka attacker mot gästernas mål. Och fullträffarna anlände helt följdriktigt för Borgunda i första halvlek och för Kinnarp i den andra.

Gästerna hade det första rejäla skottförsöket. Håkan Karlstedt sköt tätt över. Borgunda fick emellertid snart fäste på Kinnarpssidan och första hemmafarligheten var en frispark signerad Bengt Larsson i 10 min.

Gästernas Itj Seidler sköt en frispark, som mv. Lars Gustafsson tvingades boxa bort i den 15 min. Två minuter senare skottade Bengt Larsson och på den projektilen störtdök Stefan Johansson och räddade till hörna.

Klart för 1—0

Efter 25 minuters spel var det klart för hemmaledning. Håkan Fällström svarade för inlägg och på plats framför mål fanns Stig-Allan Larsson, som således ombesörjde 1—0 för BIK. Från avdelningen farligheter kan vidare noteras att Borgunda hade ytterligare ett mål inne i Kinnarpsburen, men domaren hade redan signalerat för BIK-frispark.

Kinnarp bästa chans hade Kjell Johansson då han i slutet av halvleken prickade ribban med en lurig skarvboll.

Kjell-chanser

Borgunda startade andra halvlek opitimstiskt, men den hårda vinden gav småningom Kinnarp fördel och perioden gick klart i gästernas favör. Håkan Karlstedt svarade även för denna halvleks första bästa Kinnarpschans, men Lars Gustafsson i Borgundamålet var med på noterna. Kjell Johansson har vi antecknat för några goda chanser i 10, 12:e och 20:e spelminuterna.

Kvittering

I 25 min. anlände så kvittering-en. Kinnarps tolvte man Göran Grahn (ersatte vy. Tord Torstensson under denna halvlek) fixade den och därmed var rättvisa skipad.

Också fortsättningen av denna spelperiod gick i Kinnarpsfavör, även om Borgunda då och då stack upp i motanfall.

Regn och blåst störde

Spelet blev i hög grad lidande av det dåliga vädret. Regn och blåst under första halvlek och halv orkan under den andra perioden gjorde att drabbningen blev högst medelmåttig.

Kritik

Båda lagen hade framgångsrika spelare i halvbackarna. För Kinnarp trion Bo Johansson, Torgny Johansson och Itj Seidler, för Borgunda bröderna Kalle och Bengt Larsson samt Åke Åkegård. Högt betyg också åt de båda bollfångarna Lars Gustafsson (Borgunda) och Stefan Johansson (Kinnarp). De ställdes då och då inför luriga situationer.

Anfallsmässigt hade Borgunda sina främsta i Bertil Ahlgren och Kent Rosenqvist. Den förstnämnde kutade i vanlig ordning på allt som rörde sig. Han var en ständig oroskälla för Kinnarpsförsvaret. Han skulle dock bli avgjort farligare om han rörde sig säkrare med boll.

I Kinnarp får Kjell Johansson och Håkan Karlstedt de bästa anfallsbetygen. Kjell mest vital och skottfarlig.

Domaren Ove Gustavsson från Mariestad hade inga svårigheter att föra matchen.

Bånsse.

Kinnarp kom fint efter paus
Säker seger mot Sandhem, 3-0

Höstpremiären på Kinnemo idrottsplats mellan hemmalaget Kinnarp och gästande Sandhem slutade med Kinnarpsseger med 3—0 efter en halvtidsledning med 1—0. Resultatet får betecknas som rättvist. Sandhem hade spelet större delen av första halvlek, men i andra halvlek var det Kinnarp som dominerade ganska kraftigt. Kanske var Sandhem värd något mål efter deras press i första halvleken.

1967

Första halvlek var endast två minuter gammal när Sandhem hade sin första chans till mål. Det var vi Rolf Gustavsson som var igenom. Ensam med målvakten sköt han ett lamt skott strax utanför. Sandhem fortsatte att pressa och hade många fina chanser, men Stefan Johansson i Kinnarpsmålet skötte sig utmärkt och några mål blev det ej. I 21:a minuten fick en Kinnarpsförsvarare rädda på mållinjen.

Klart 1—0

Kinnarp spelade upp sig i slutet av första halvlek och i 31:a minuten var det klart för 1—0 genom hy Bengt Persson som fick bollen efter en frispark och sköt i nät.

Nu kom Kinnarp

I andra halvlek kom Kinnarp igen redan från början och det verkade som om Sandhem hade tappat gnistan. Efter sex minuters spel sköt hi Bo Ivarsson ett bra skott som målvakten fick tippa till hörna. Tre minuter senare gjorde samme man 2—0 på en elegant hörnspark, som Sandhemsmålvakten tippade i mål. Det var mest Kinnarp för hela slanten denna halvlek med undantag för en del ströanfall från Sandhems sida.

I 18:e minuten sköt hy Bengt Persson ett bra skott i stolpen. Åtta minuter senare gjorde vh Bo Johansson 3—0. Sandhem hade i slutminuterna en boll inne, men denna bortdömdes mycket riktigt för hands på den Sandhemsspelare som gjorde målet.

I Kinnarpslaget var i försvaret de bästa, målvakten Stefan Johansson, hh Stig Seidler och vh Bo Johansson.

Sandhem hade en ganska tam kedja, men framhållas skall vi Rolf Gustavsson som gjorde en bra första halvlek. I försvaret var hb Kurt Gyllensvaan och ch Arne Rehn de som mest märktes.

Bra domare var Lennart Johansson, Borås.

Peter

Kinnarp slog Gällstad, 3-1

Kinnarp besegrade på söndagen Gällstad med 3—1 efter 2—0 i halvtid. Kinnarp tog ledningen med 1—0 ef' r sex minuters sp genom cf Håkan Karlstedt. Det dröjde sedan trettio minuter innan 2—0 var ett faktum. Denna gång var det vi Flemming Torstensson som var målskytten.

Gällstad reduceringsmål kom efter fem minuter in på andra halvlek. Det dröjde endast två minuter innan Kinnarp ökade till 3—1 genom cf Håkan Karlstedt.

I Kinnarpsförsvaret var hb Torgny Johansson, vb Anders Ek och ch Bo Ek bra, medan kedjans huvudfigurer var Kjell Ahl och Flemming Torstensson.

Bra domare var Johansson, Gällstad.

1967

Tunt anfallsspel hos Kinnarp 3-3 mot Töreboda på Kinnemo

Kinnarp förlorade onödigt ena poängen till Töreboda vid söndagens match på Kinnemo. 3—3 blev resultatet efter 2—2-siffror efter de första 45 minuterna. Resultatet betydde också att Leksberg knappade in i toppstriden och nu ligger blott en poäng efter Kinnarpspojkarna. Kinnarp hade för dagen ingen snits över sina anfall. Detta även om målskörden 3 kanske inte talar för ineffektivitet. Så var det i alla fall och trots att laget hade ett tämligen gott grepp om händelserna ville det sig inte, varken med kombinationer eller skott. Lägg härtill att Kinnarpshalven Itj Seidler brände en straff i viktigt läge.

1967

Kinnarp hade alltså ett visst grepp om matchen, men laget lyckades emellertid inte få något stabilt fäste på mittfältet. En av orsakerna till den halva förlusten.

Töreboda var ingen märkvärdig motståndare, men mannarna kämpade energiskt i alla situationer. Och det är ju inte minst viktigt.

Låt oss titta lite grann på vad som hände under de första 45 minuterna. Efter nio minuters spel direktslog Kjell Lundberg från fin position och fick till sin glädje se bollen dansa in i nätmaskorna, 1—0.

Kinnarps första bästa målchans hade Bosse Johansson i 12 min sedan han avancerat från mitten. Han avslutade också med ett prydligt skott, som dock inte medförde utdelning.

Brodern Kjell tråcklade sig igenom i 16 min och sköt in kvitteringen. Tre minuter senare skapade Kjell Ahl ett bra tillfälle vid en inspark hos gästerna, men det skulle dröja tills den 39 min. innan ledningsmålet var ett faktum.

Kjell Johansson lyfte bollen till Håkan Karlstedt vid en duell med målvakten och det gav resultat i mål.

I 42:a min var Törebodacentern Villy Pogemaa igenom, men lyckades inte få in bollen. Lycka med sig hade dock Kjell Lundberg minuten efter, då han efter frispark fick träff på bollen. Kinnarpsförsvarare agerade passiva åskådare.

2—2 som slutresultat i paus tycker jag var »tacksamma» siffror för Törebodalaget.

Straffmiss

Redan i öppningen av den andra halvleken hade gästerna ett utmärkt tillfälle till ledningsfullträff, men änglavakt räddade Kinnarpsmålet från påhälsning.

Efter en tilltrasslad situation i 10 min, med bl. a. en indirekt frispark för Kinnarp hamnade bollen på en Törebodaspelares hand. Domaren Assar Isaksson pekade på straffpunkten. Itj Seidler utsågs till exekutor, men slog bollen inte bättre än att en chansande Törebodamålvakt kunde tippa till hörna.

Kinnarp lät sig inte nedslås av missen, men även om laget hade kommandot, var det mycket skralt i avslutningarna. För att få en bättring till stånd kastade man i 30:e min in Bosse Ivarsson som ersättare för Kjell Johansson. Bosse hann inte mer än in förrän gästernas 3—2 anlände. Töreboda ville också ha en bättring till stånd och in kom tolvan Jonny Johansson istället för Bosse Eriksson.

Målet som anlände stod dock hi Arne Karlsson för, då han snappade upp bollen sedan två Kinnarpsspelare schabblat.

Kinnarpskvittering

Under den sista kvarten kunde vi konstatera att Bosse Ivarsson svarade för några snygga genomskärare och uppenbart är att en Bosse i god form behövs i Atröjan. Det blev emellertid en annan Bosse som svarade för kvitteringen. Johansson heter han och spelar halvback. Han sprintade upp efter en frispark och ur svår vinkel skickade han bollen i nät.

37 minuter var nu spelade, men det oavgjorda resultatet stod sig. Bästa chansen till ny fullträff hade Tord Torstensson i 40 min, då han nickade bollen i ribban.

Som nämnts var Kinnarpsanfallet mycket tunt. Bengt Bergsson var den som tryckte på bäst från sin högerytterposition. I försvarsväg lyckades Bosse Johansson och Itj Seidler hyggligt, även om de inte kom upp till vanlig dominans. Törebodas vassaste spelare var halvbacken Stig Wallander, backen Kurt Bergqvist samt i kedjeväg hy Kjell Lundberg. Den sistnämnde gjorde de två första fullträffarna och visade där sin målfarlighet. Borde han inte för övrigt ha en annan position i laget, så att han kommer mer med i spelet?

Assar Isaksson, Borås, såg till att alla försök till regelöverträdelser beivrades. Han ledde matchen med känd pondus.

Bässe

Kinnarp behärskade mittfältet och vann

I en tämligen medelmåttig tillställning, där kombinationerna helt lyste med sin frånvaro, segrade på söndagen Kinnarp rättvist mot Borgunda med 3—1. Cirka 140 personer såg triumfen på Kinnemo, som medförde att hemmalaget knep ytterligare två välbehövliga poäng i striden om de främsta platserna i tabellen. Kinnarp vann i första hand på bättre mittfältsarbete. Itj Seidler och Bosse Johansson svarade för uppmärksammade insatser i båda halvlekarna. I första halvlek hade man hel kontroll över viktigt fält i mitten, i andra lyckades Borgunda periodvis rycka till sig övertag.

1967

Spelet var annars tämligen ryckigt och adresserna på passningarna lämnade mycket i övrigt att önska. Vad gäller Kinnarp tyckte jag laget nu liksom mot Tomten hade för bråttom i många situationer. Blott några »hektos» lugn skulle säkert ge laget större spelsäkerhet.

Borgunda är avgjort sämre än i våras. Laget saknade en uppsamlare och någon att hålla i. Spelet blev för fladdrigt utan någon metod.

Schabbel och 0—1

Borgunda tog annars ledningen efter 10 minuters spel. Målskytt var Kenneth Olsson, som stack emellan centerhalven Bosse Ek och målvakten Stefan Johansson och snappade upp en för lös Ekboll.

Kinnarpsmålen

Kvitteringen kom i 25 min. Bosse Ivarsson lade bollen tillrätta för frispark. Skottet kom farande och smet förbi en felplacerad Lars Gustafsson i Borgundamålet. Halvtidsresultatet 2—1 fastställde Kjell Johansson i 35 min.

I andra halvlek började Borgunda hyggligt. Kenneth Olsson sköt i ribban efter tio minuters spel. Det var den bästa Borgundachansen innan Kinnarp åter arbetade sig upp. Slutet av drabbningen gick åter i Borgundafavör, men som helhet om denna halvlek: med knapp marginal till hemmalaget.

3—1 gjorde Tord Torstensson i 20:e min. Tord ställdes omarkerad i mitten och slog lätt bollen i nät.

Lagen hade sedan ytterligare var sin chans att ändra på 3—1-resultatet. Kent Rosenqvist sköt en frispark som Stefan Johansson i sista stund kunde vifta bort.

Hemmalagets Kjell Johansson ställdes fri med Lars Gustafsson, men sköt rakt på den utrusande målvakten.

I segrarlaget var målvakten Stefan Johansson pigg och vaken hela tiden. Itj Seidler och Bosse Johansson har nämnts för goda insatser. Kjell Johansson var den genomgående bäste av anfallsspelarna.

I Borgunda kan gott betyg utdelas till backen Hans Palmborg samt i kedjan vy Kenneth Olsson. I övrigt, rätt skralt.

Domaren Bo-Lennart Jonasson, Borås, gjorde en fin insats. Ett par protester från Kinnarpshåll var helt onödiga.

Bässe

Spåret på bandelen Falköping—Ulricehamn bör inte rivas upp!

Biltrafiknämnden anser att spåret på järnvägslinjen Falköping—Ulricehamn inte bör rivas upp med hänsyn till totalförsvaret. De civila landsvägstransporternas kapacitet blir — framförallt i Skaraborgs län — så hårt belastad vid krig att transportbehoven enl. gällande planläggning f. n. inte helt kan tillgodoses.

Om spåret rivs upp innebär detta att landsvägstransportmedlen i ökad omfattning måste utnyttjas som ersättning för järnvägsdriften på denna linje samt vid avbrott på södra stambanan.

Centrala civila transportkommittén föreslår också att man inte ännu bör riva spåret på linjen med hänsyn till svårigheterna att för närvarande bedöma konsekvenserna från totalförsvarssynpunkt. Bandelen har stor betydelse för den civila transporten under beredskaps- och krigstillstånd och som reservbana för södra stambanan och västkustbanan. Det sistnämnda hänger dock samman med om bandelen Jönköping—Kärreberga kommer att bibehållas eller inte. Frågan bör enligt kommitténs mening prövas i ett större sammanhang.

Kinnarps Kjell Ahl var pigg anfallsman. Här målskott.

FÖR SENT SKALL SYNDAREN VAKNA!

FAIK-spurt mot Kinnarp räckte ej

1967

5-0 blev 5-4 den sista kvarten

För sent skall syndaren vakna. FAIK plockade fram krigartakterna i fel matchända vid besöket på Kinnemo i söndags. Vid ställningen 5—0 till Kinnarpspojkarna tände det helt plötsligt för FAIK-pojkarna, men då återstod blott femton minuter att spela. På dessa minuter gjorde FAIK fyra (!) mål. Vinsten för hemmalaget betyder att det ännu finns en liten chans till tredje plats i serien och därmed uppflyttning. För FAIK medförde nederlaget att chansen till nytt kontrakt ytterligare försämrades (se vidare kommentarspalten).

Söndagens Kinnemodrabbning blev en tämligen medelmåttig tillställning, där dock Kinnarpsvinsten var helt på sin plats. Laget dominerade i spel, om man bortser från ett tag i inledningen och i slutskedet av uppgörelsen.

FAIK hade ytterst få samlade attacker mot Kinnarpsmålet — det var mest på-måfå-försök. Lägg härtill att försvaret spelade sällsynt nonchalant och virrigt och spelarna trädde in i närkamperna alltför tröga (oträning (!?) i sina försök mot Kinnarps mer ettriga fighters. Det liknade hönsgård allt för ofta. Och den där hönsgårds-mentaliteten spred sig även till Kinnarpsleden den sista kvarten, då man i 5—0-läge tog alldeles för enkelt på uppgiften.

I Kinnarpströjorna sågs halvbackslinjen (trots frånvaro av Itj Seidler) som den bästa lagdelen. Trion Kjell Johansson, Bosse Ek och Bosse Johansson förvaltade sina kort väl och högst betyg kan också utdelas till backen Anders Ek.

Bosses mackor med smör

Anfallsmässigt var högervingen Kjell Ahl och Bosse Ivarsson det vassaste vapnet. Bosse fick fritt svängrum och försåg sina medkompisar med en rad läckra bollar. Pigg debutant i kvintetten var vidare vy. Staffan Nielsen, en ung grabb som måste betecknas som mycket lovande.

Trögt och tungt

FAIK kom som sagt igång i fel matchända. Laget släppte till grepp alledeles för enkelt under större delen av kampen och därför trillade bollarna in med jämna mellanrum bakom Anders Medin, som dock gjorde en rad smidiga räddningar i svåra situationer. Idde Pettersson gjorde comeback i A-gänget, men liksom övriga försvarare var han sen i sina aktioner. Det var trögt och tungt på alltför många försvarsfötter.

En rad inbördes förändringar av laget under matchens gång gav inte heller någon stil på de för dagen gulskrudade FAIK-pojkarna. Gösta Nilsson var väl den av herrar utespelare, som kom ifrån matchen med mycket högt betyg.

Uppryckningen den sista kvarten förändrar inte omdömet nämnvärt i positiv riktning.

Uppgörelsens första goda chans hade FAIK efter fem minuters spel. Kinnarpsväktaren Stephen Johansson missade och en utsökt möjlighet för gästerna att få in första bollen yppade sig.

Så kom 1—0

Efter 10 minuters spel kom Kinnarps första fullträff. Bosse Ivarsson ställdes i fin position. Jagade mot FAIK-målet, men blev upphunnen. Han var dock i så pass balans att han kunde rulla in bollen förbi en störtdykande Anders Medin.

Kvitteringschans för FAIK fanns ett par minuter senare, men Wennberginlägget fick inte Rolf Markrud rätt träff på. Minuten efter var 2—0-bollen nära, men Kjell Johanssons skott efter indirekt frispark hamnade i ena stolpen och vidare till mål-Medins trygga famn.

2—0 och 3—0

Smörbollspassning av Bosse Ivarsson till Kjell Ahl, som vidarebefordrade en snett- inåt-bakåt-passning medförande att Tord Torstensson kunde sparka in 2—0 för hemmalaget efter 20 minuters spel.

Tre minuter senare schabblade Anders Claesson på sin försvarsplats och Kjell Ahl utnyttjade detta genom att snappa åt sig läderbollen och hux flux var det 3—0.

FAIK:s bästa chans under återstoden av denna halvlek antecknade vi i 42 min. då Kinnarpsbacken Anders Ek med en nick höll på att överlista sin egen målvakt.

Roland Karlsson svarade för andra halvlekens första skottförsök, som kom i 4:e min. Stephen Johansson lade dock beslag på den bollen.

I 10 min. öppnade sig FAI
försvaret på vid gavel och ga
Kjell Ahl fritt fram efter pas
ning från Bosse Ivarsson. 4—
var ett faktum.

Bosse J. fullföljde

10 minuter senare kom 5—0-bo
len. Efter hörna hamnade boll
hos Staffan Nielsen, som kruta
på mot FAIK-målet. Bollen ha
nade i spelarhögen och där fan
Bosse Johansson på plats och fu
följde.

Det tände för sent

Kinnarp verkade nöjda m
5—0 och försvarsfolket fick
sig att det gick an att stanna k
uppe bland anfallsmännen ett t
Och komma efter småningom
Då hade man inte riktigt räk
med FAIK förstås.

Helt plötsligt tände det på
elva håll och reduceringsboll k
när 30 minuter spelats. And
Claesson krutade i stolpen
Roland Wennberg fick strax h
om returen, 5—1.

33 min. gav 5—2 genom Rol
Karlsson efter frispark från I
Pettersson.

Den tredje FAIK-bollen ra
de in i Kinnarpsmaskorna m
ten efter genom Magnus S
bom och när två minuter åter
att spela skickade Per-Arne
son in 5—4. Ett prydligt dist
skott, som ställde Kinnarps
taren utan chans.

Dagen för FAIK:arna var i
fall förstörd — någon pinne
i bagaget blev det inte.

Karl-Ivar Andersson, S
skötte sitt domaruppdrag m

bra inför 175 personer, som i
kickoff fick se Kinnarpssuppo
hylla sina spelare med blo
för deras hittills lyckade ins
i fotbollsfemman. Oavsett hu
går i slutronden kan Kinna
get se tillbaka på en god sä

Bås

SLUTARP KOMMUNBÄST 8—5 MOT KINNARP

1967

Hade det funnits en officiell titel »kommunmästare i fotboll» så hade denna tillfallit Slutarps IF detta år genom deras två segrar över nabolaget Kinnarp. Lördagens match visade också att Slutarp för närvarande är bättre i åtskilliga avseenden inte bara på konditionssidan, där det fanns överraskande brister i Kinnarpselvan.

Det mest glädjande i hemmalaget var det spel som kedjan visade upp och konstellationen Roger Andersson—Roland Moberg—Kurt Lundh—Hasse Andersson—Thomas Pettersson är väl samspelt och målfarlig. Högsta betyget får ges åt Kurt Lundh som säkerligen var planens bäste aktör, denna gång. De ungdomliga yttrarna Roger Andersson och Thomas Pettersson visar fina takter som lovar gott för framtiden.

Försvaret var väl inte helt på toppen av sin förmåga men Lennart Rutman visade klass vid ett par tillfällen. I halvbackskedjan där Kurt Karlén inte var i sedvanligt slag, saknades Kenneth Andersson, men Bengt Hermansson ersatte denne med god framgång.

Kinnarps-elvan verkar något sliten efter motgångarna i serien och kan inte mobilisera samma glöd i spelet. Nu var man i stort underlägsna i allting, samspel, snabbhet och kondition. Bäst i laget var Bo Johansson på sin hbplats och av kamraterna i försvaret var det endast chb Bo Ek som kan ges högre betyg. I kedjan ställde man upp med ett »lån» från Åsarp, nämligen Bo Melander och denne var faktiskt en av de bättre genom sin snabbhet och bland de övriga märktes Kjell Ahl och Bo Ivarsson.

Målskyttar: Slutarp: Hasse Andersson 3, Kurt Lundh 2, Roger Andersson 2 (1 straff), Thomas Pettersson. Kinnarp: Kjell Ahl, Bo Ivarsson, Bo Ek (straff), Tord Torstensson, Bo Melander.

Ställningen i pausen var 4—4.

Trots det intensiva regnet var planen i hyggligt skick och matchen, som samlat c:a 100-talet åskådare, dömdes utmärkt av Erik Fredriksson, Tidaholm.

Skatten 9:50 i Frökind

10-67.

De kommunala anslagen, ansökta av föreningar av olika slag, tog sin rundliga tid att behandla vid måndagens fullmäktigesammanträde i Frökind. Hr Sven Andersson tyckte sig skönja en viss krigiskhet hos kommunalnämnden, som visat sig ganska generös med anslagen till organisationer med militär anknytning. Hur står det egentligen till med religiositeten, undrade han. Resultatet blev att både Frälsningsarmén och Slutarp-Åsarps missionsförsamling fick begärda anslag, som kommunalnämnden tidigare sagt nej till.

Staten genomgicks och kommenterades av kommunalkamrer H. Våring. Anslagssumman till föreningar ökades med 200 kr efter vissa omjusteringar.

Skatten fastställdes emellertid till föreslagna kr 9:50. Utdebiteringen är oförändrad.

Vi återkommer till övriga ärenden i torsdagens FT.

Bo Johansson, rutinerat A-lagsess.

KIF hade snudd på fyran Bollår med glädjeämnen

En knapp månad återstår ännu av kalenderåret 1967 men Kinnarps fotbollsår, som denna artikel skall handla om, är avslutad för en tid sedan. Basen för A-lagsskutan Marthel Johansson kan se tillbaka på en framgångsrik seriesäsong. Kanske den allra bästa sedan man för åtta år sedan kom med i Norra Västgötaserien.

1967

Efter att länge innehaft tredje plats och därmed uppflyttning till fyran, blev man i slutskedet förpassad till fjärde plats två poäng efter Leksberg.

Matcher som man speciellt vill framhålla är väl i första hand de båda bortamatcherna mot topplagen Hova och Leksberg, där Kinnarpspojkarna tog med sig en poäng från varje arena.

Vårens träningsmatcher, vilken den första spelades den 4 mars, fick genomföras på bortaplan med skiftande framgångar, medan man i DM-turneringen fick nöja sig med en match.

A-lagets årsfacit:

Serie	18	8	6	4	33—24
Vänskap	17	7	3	7	53—43
DM	1	0	0	1	0— 2
Summa	36	15	9	12	86—69

Flest antal spelade matcher har Torgny Johansson med 17 serie o. 17 vänskap=34 matcher, Bengt Persson 18+15=33, Anders Ek 17+16=33, Bo Johansson 17+16=33, Bo Ivarsson 15+16=31, Bo Ek 16+15=31, Håkan Karlstedt 15+15=30.

Bäste målgörare i serie har Kjell Johansson varit, medan skytteligan i övrigt toppas av Bo Ivarsson med 17 mål, Kjell Ahl 14 mål, Håkan Karlstedt 13, Tord Torstensson 11 mål. Nämnas kan också att 18 spelare medverkat i årets seriematcher.

Reserverna

Vid en titt på B-laget, där Stig-Åke Brodd varit lagledare, har man i den hårda konkurrensen bland länets bästa reservlag i det Västra Skaraborgsgruppen ej lyckats undkomma den sista platsen trots att man på hemmaplan vann mot de tre topplagen Lidköpings BK, Tun och Heimer. Mot de sistnämnda laget med hela 5—0. Av de 28 spelade matcherna under året har man följande match svit: 9 vunna, 1 oavgjord, 18 förlorade, 48—76.

Åke Persson har deltagit i alla matcher, medan Rolf Andersson har 26, Åke och Flemming Torstensson 24, Staffan Nielsen och Göran Grahn 23.

Årets framgångsrikaste lag har glädjande nog varit pojklaget, som

Forts. på sista sidan

KIF hade...

Forts. från sidan 25

Bas för A — Marthel Johansson.

vann den södra gruppen med endast en tappad poäng. En hel del vänskapsmatcher har också avverkats och den mest meriterande segern kom mot seriesegrarna i den norra gruppen Floby med 2—1.

Till sist vill Kinnarps Idrottsförening också passa på att tacka den trogna och trevliga publik som så talrikt mött upp vid årets hemmamatcher.

K. J.

KINNEVEDS SKYTTEFÖRENING

anordnar Pokaltävling lördagen den 21/10 kl. 13.30. Stadspris söndagen den 22/10 kl. 13.00.

1967 **Styrelsen**

Kinnarpsplast utvidgar

Bröderna Karlsson i Kinnarp, plastbröderna, tioårsjubilerar med en betydande utbyggnad av fabriksytan. Till nuvarande 600 kvadratmeter skall komma ytterligare 250. Tre man har nyanställts. För den avsedda produktionsökningen behövs i varje fall fem man till. Därmed har plastindustrien i Kinnarp ett 25-tal anställda, varav några hemarbetare. Den är ett betydande tillskott till näringslivet på orten.

Bröderna satte i gång i september 1957. De var då fyra: Rune, Gösta, Göte och Stig. Nu är Rune och Gösta kvar i firman, Göte och Stig sysslar med plast på annat håll. Brodern Arne är plastfabrikör i Blidsberg (Ätraplast). Till brödraskaran och verksamheten i Kinnarp har på senare år slutit sig pappa Åke, sedan han »cederade» sitt jordbruk i Falekvarna. En plastfamilj.

Stigande omsättning

Omsättningen för plastfabrikörerna i Kinnarp var inte så många tusen första året. Men 1958 steg den till 160.000 kr. Senaste räkenskapsåret var den 1,5 milj. Försäljningsställena inom landet grupperar sig från Ystad till Kiruna. I Danmark och Finland säljs Kinnarpsplasten via grosshandeln.

Sina egna mönstertecknare

Fabrikörerna är sina egna mönsterskapare. Plastmarknaden kräver ständig variation av mönster och utföranden. Det har gått bra i Kinnarp, allt bättre.

1967

Tre »plastgenerationer». Farfar Åke och pappa Gösta samt fyra farbröder är plastmänniskor. Så vi tippar väl att också Morgan blir plastfabrikör.

SLUTARP-BINGO

FREDAGEN DEN 8 DEC. KL. 19.45

i SAMLINGSSALEN, STIFTELSEHUSET, SLUTARP

Sedvanlig kollektion av värdefulla vinster s.s. presentkort, matkorg, grytor ,barometer, täcken och filtar m.m.
Vinst på enkel och dubbelrad samt sidovinster.
Vinsterna utgöres av matvaror.
Insatsbingo: valfri vinst cykel eller transistor.
Gratislotter ger extra vinstchans

★ **KOM IHÅG! Slutarps Bin**

1967

Äldsta Slutarpsindustrien utvidgar
Rutmans bygger modern maskinhall

1967

Rutmans snickerifabrik i Slutarp har nyligen satt grävskoporna i jorden för en ny maskinhall om 1.400 kvm arbetsyta. Det är en betydande utbyggnad av rörelsen lagd till en rad tidigare utbyggnader.

Rutmans är äldsta industriella verksamheten i Slutarp. Den startades omkring 1920 av fabrikör Karl Rutman, fader till nuvarande chefen. Verksamheten har under åren byggts ut på ett solitt sätt. Den är nu specialiserad på köksinredningar. Stora partier levereras bl. a. till tillverkarna av monteringsfärdiga hus.

Den pågående utbyggnaden avser främst rationalisering av driften. Maskinparken samlas i den nya hallen och lackeringsarbetet samordnas i de därvid friställda utrymmena. En kraftig produktionsökning förutses och viss personal måste nyanställas. Företaget sysselsätter just nu 18 man.

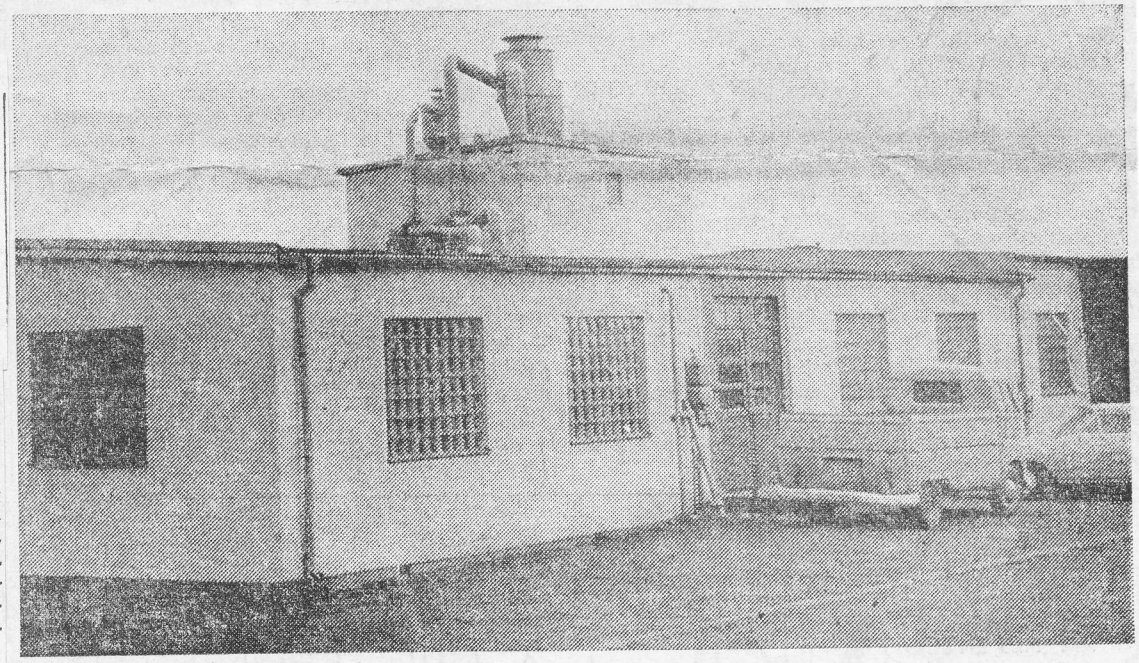

Rutmans snickerifabrik i Slutarp.

Kinnarps Kontorsmöbler bygger ut Produktionskapaciteten fördubblas

1967

Gösta Ekelund på taket. Det har en imponerande vidd, c:a två tunnland.

Kinnarps Kontorsmöbler bygger ut. Till den nuvarande fabriksytan om 14.000 kvm läggs nya 10.000 kvm. Det gör nära nog fem tunnland effektiv arbetsyta under tak.

Utbyggnaden syftar i första hand till en rationalisering av driften, i andra hand till en utökning av produktionen. Denna kan fördubblas inom den nya ramen.

Produktionsökningen blir helt en fråga som beror av konjunkturerna, säger företagsledningen. Rationaliseringssyftet är det främsta. Man har under lång tid planerat för en starkt arbetsrationaliserad drift. Frågan om nyanställning av personal kan inte besvaras förrän det ger sig vilken produktionsvolym som kommer under de närmaste åren. Företaget sysselsätter nu ett 70-tal man.

Den nya byggnaden uppförs av byggelement — stora väggdelar av betong — som hängs på en stomme av pelare och balkar. Det är ett snabbt byggnadssätt. Komplexet skall vara färdigt före mars månads utgång.

Slutarps Handels-trädgård

rekommenderar sitt välsorterade lager av

LÖKBLOMMOR
KRUKVÄXTER m.m.

Tel. Falköping 340 70

1968 "blankt" byggnadsår i Frökind
En bostad får byggas

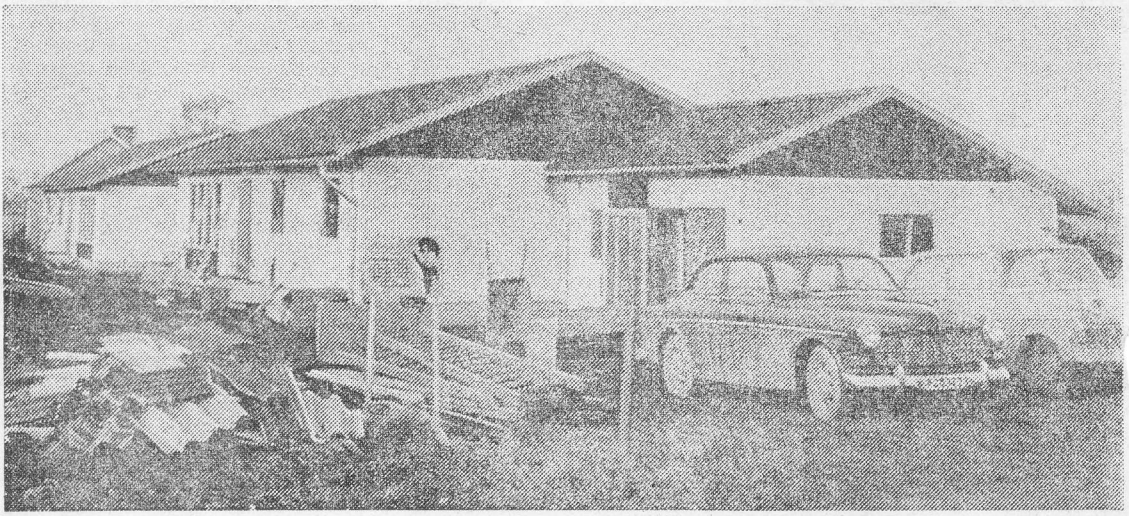

Ett tilltalande litet bostadskvarter under utförande i Slutarp. Det dröjer länge till härnäst om man undantar den enda bostad som får uppföras under 1968.

Frökind har bekymmer med bostadskvoten. På listan över omedelbara bostadsbehov finns 17 anteckningar. Det gäller dels pendlare med fast arbete inom kommunen dels folk i samhällena som söker bättre bostadsstandard. Utsikten att få bygga ligger i en förhållandevis fjärran framtid. Kommunen har fått sig 12 lägenheter tilldelade att påbörjas under 1969.

1967

Nästa år, 1968, ligger nästan »blankt» ur bostadsbyggnadssynpunkt. En enda lägenhet får uppföras under detta år. Det är den sista av en tvåårskvot om sex lägenheter. Tre lägenheter ur tvåårskvoten 1967—68 står färdiga i Kinnarp, två är snart klara i Slutarp. Återstår denna enda, att uppföras nästa år. Frökind har ett uppdämt bostadsbehov.

Kommunen redovisar pr 30 november ett aktuellt bostadsbehov om 26 lägenheter, 20 i Kinnarp och 6 i Slutarp. I övrigt är 6 lägenheter färdigprojekterade i Slutarp, varjämte huvudritningar finns för 14 i Kinnarp. Detta sammanhänger med tidigare redovisat behov, vilket delvis fyllts genom byggenskap i de båda samhällena. Projekteringen av dessa lägenheter skedde i samband med tidigare planeringar.

Behovet har alltså stigit. Samtidigt expanderar industrien. Kinnarps Kontorsmöbler bygger ut i stor skala, för Bröderna Karlssons plast i Kinnarp och Rutmans snickerifabrik i Slutarp har nyligen lämnats byggnadstillstånd för utvidgningar.

För litet »byggblock»

Byggnadsnämndens ordf. hr Elof Rehn anför ytterligare en olägenhet lagd till den svaga kvoten, det vill säga tidsutdräkten.

Man har fått 12 lägenheter att uppföras 1969. Nåväl, det är ett oekonomiskt företag att planera för endast 12 bostäder. Kostnaderna går ner när planeringen kan ske för ett större antal lägenheter att uppföras samtidigt.

Kurt Lundh fortsätter träna Slutarpsfotbollen

Kurt Lundh instruerar även nästa år.

I dagarna har det blivit klart att Kurt Lundh fortsätter som spelande tränare i Slutarp även nästkommande år. Man är givetvis glad inom föreningen att man lyckats få behålla den omtyckte tränaren vid inträdet i div. V.

Träningsprogrammet är också klart och detta upptar följande matcher: 10 mars Larvs FK, 17 mars Blidsbergs IK, 24 mars Månstads IF, 30 mars Lockörns IF, 6 ev. 7 april Axvalls IF, 13 april Trädets IF, 15 april Vara SK.

1967

Framgångar

Slutarps IF kan se tillbaka på ett framgångsrikt verksamhetsår där bl. a. kan noteras att föreningens A-lag tillhörde de som fick uppflyttning till div. V genom den beslutade omläggningen av seriesystemet. Förutsättningen var att man höll sig bland de fem främsta lagen i den serie man spelade i och där femte-platsen var lite hotad under höstomgången. Men fyra »raka» vinster i de avslutande matcherna gav en säker placering i tabellen och därmed var saken klar.

Nästa år kan man se fram emot många spännande drabbningar och hela denna div. V-grupp är i högsta grad derbybetonad med matcher mot bl. a. Vårtofta, Grolanda, Sandhem, Floby och inte att förglömma naboföreningen Kinnarp. De senare har man förresten besegrat i de två uppgörelser som man årligen utkämpar och detta kanske kan ge någon fingervisning om hur man kommer att klara sig i den högre serien.

Reserver gladde

För övrigt har reservlaget gjort en glädjande stark insats i sin serie och blev där tvåa efter seriesegrande IFK Falköping C, vilka förresten fick finna sig i nederlag i den avslutande matchen på Tångavallen. Ur reservlaget har detta år Thomas Pettersson gått upp i »ettan» för att bli bofast där. Gustav Eckerlid har vaktat A-lagets målbur i 8 matcher och i övrigt har Christer Stenkvist spelat 7 matcher i A-laget.

Pojklaget blev denna gång tvåa i sin seriegrupp av Skara-Älvsborgs pojklagsserie efter Floby. I kretsmästerskapet gick man till final via segrar över Grolanda, Floby och Stenstorp. Finalmotståndare blev IFK Falköping och

Tage Karlsson. Åkeriägare Tage Karlsson, Trekanten, Slutarp, avled i lördags i en ålder av 46 år. Den bortgångne var född i Börstig. Han arrenderade under några år makans föräldrahem, Krokstorp i Kinneved. Efter en tids anställning vid Kinnarps Plastindustri övertog han ett lastbilsåkeri.

Närmast sörjande är maka, två söner, åldrig fader, syskon samt svärföräldrar. 1967 /12

Kinneved/Brismene-jubileum
50 års centerpartihistoria

Kinneved-Brismene avdelning av centerpartiet firade i lördags 50-årsjubileum på Kinnarps pensionat. Jubileet var gemensamt för de tidigare separata avdelningarna i Kinneved och Brismene, vilka gick samman i början av året. Brismeneavdelningen höll sitt femtionde och sista »självständiga» årsmöte i februari i år. När Kinnevedsavdelningen någon vecka senare på samma sätt höll sitt sista årsmöte var det tillika en början, i det att medlemmarna av den tidigare Brismeneavdelningen deltog. I lördags firade de två tidigare avdelningarna gemensamt sitt 50-årsjubileum.

12-67.

Båda avdelningarna bildades i juli 1917 som »sockenavdelningar». Mångårige ordf. i Brismeneavdelningen kyrkvärden Sven Andersson i Millomgården berättade om dagen för avdelningens bildande. Det var den 25 juli, sålunda mitt i slåtter och skörd. Man kan förmoda att behovet av en egen politisk organisation trängde på. Till Brismene kom den dagen Johan Johansson, Falköping-Ranten, med den alltmer hörda parollen »Vi måste ena oss». Den hörsammades nu i Brismene, 40 medlemmar inträdde genast i »sockenavdelningen». Johan Johansson från Falköping-Ranten, som alltså stod fadder, var den sedermera inom den politiska landsbygdsrörelsen så kände Johan Friggeråker.

Det kom höjder och vågdalar i Brismeneavdelningens utveckling. Tiden kännetecknades av livliga debatter och meningsutbyten, och de olika partiernas folk bevistade varandras möten. Den kända »kohandeln» fick sina återverkningar inom avdelningen. Med år 1949 kom ett generationsskifte. Detta år avgick presidiet och hela styrelsen. Ordf. blev nu Sven Andersson, för övrigt för en period av 18 år. En lugnare tid hade kommit.

Tal. harangerade namn ur det förgångna. Det kommer nu stora omvälvningar, sade han, och landsbygdens företrädare måste besinna var de står. Inom den femtioåriga Brismeneavdelningen hölls grundvärden i ära: den levande landsbygden och vår kristna tro. Om vi förlorar dessa värden så har vi förlorat det mesta, sade tal.

Kommunalkamrer Hilding Våring lade in en återblick på Kinnevedavdelningen i den vidare ramen av landsbygdspartiets uppkomst och utveckling.

Svenska bondeförbundet, sedermera centerpartiet, uppstod i våra bygder. Carl Berglund i Gimmene kastade 1910 ut en brandfackla som sedan aldrig slocknade. Första december 1910 följde ett upprop i en nystartad tidning i Falköping, ett handlingsprogram presenterades i april påföljande år. Landsbygdens folk kände sig vid denna tid politiskt hemlöst sedan det gamla lantmannapartiet dels splittrats dels alltmer närmat sig den moderata högern och slutligen den nya industrihögern. Den nya partibildningen stod under detta tidiga skede för en rad förslag och initiativ som tett sig radikalt framsynta. Man satte in bl.a. Johan Friggeråker och Gustaf Hallagård i riksdagen. Under en period av 10—15 år höll nästan alla partimöten i Blåbandslokalen på Ranten i Falköping.

Första lokalavdelningen bildades i april 1911 i S. Råda i Värmland. På Falbygden bildades en rad lokalavdelningar under de närmaste åren: i Slöta, Karleby, Torbjörntorp, Hångsdala, Kälvene, Friggeråker, Kvmbo, Daretorp, Ö. Gerum, Gudhem, Utvängstorp och Sandhem. Alla dessa bildades 1913.

Kinnevedavdelningen

bildades 5 juli 1917 vid en sammankomst på Ödegårdens loge. Också här stod Johan Friggeråker fadder. Avdelningen fick 20 medlemmar vid starten. Interimordf. blev Ragnar Johansson, Hallagården. Styrelsen fick sedermera följande utseende: ordf. Ragnar Johansson, sekr. Gustaf Hallagård, kassör Anton Bergendahl, v. ordf. Erik Larsson, v. sekr. Sigurd Johansson. Räkenskaperna balanserade första året på 33:50 kr. En hemställan om att få hålla möten i Rossbackens skola avslogs. Mötena hölls var man kunde få plats hos olika medlemmar.

Namn att minnas

Tal. nämnde många namn, bland dem Daniel Abrahamsson, Oskar Kjellander och Gustaf Hallagård. Ett namn nämndes särskilt: Valdemar Johansson. Valdemar i Siggagården hann inte fram till sammankomsten 5 juli då avdelningen bildades. Han var bara 25 år den gången, framhöll talaren, och man vet inte vilka sköna hinder som kom i hans väg denna sommarkväll. Men han blev sedermera en av avdelningens stöttepelare.

Många initiativ togs av avdelningen. När Kinneved socken fick kommunalfullmäktige 1937 besatte bondeförbundet 8 av de 20 mandaten.

Fritz Landin, mångårig sekreterare i Brismeneavdelningen manade fram namn och minnen ur protokollen.

Överblick

Riksdagsman Gunnar Larsson i Luttra lämnade en översikt av partiets utveckling och samhälleliga insats.

Bondeförbundets start och första verksamhetstid visade att landsbygdens folk var hemlöst i politiskt avseende sedan lantmannapartiet alltmer övergått till industrihögern. Partiet hade ett betydande inflytande redan under 20-talet, dess män kan sägas ha visat en utmärkt blick för framtidens behov. Nuvarande centerpartiet betyder inget avsteg. Partiet var från början ett centerparti.

Man kan peka på många insatser. Kommunala skatteutjämningen är ett resultat av dem. I grunden intonerades 1950 års skolbeslut redan i bondeförbundets tidiga krav att skolutbildning skulle stå unga människor till buds »oavsett avståndet till lärdomsanstalten och beskaffenheten av faderns plånbok». Tal. lämnade vidare en översikt av centerpartiets ställning och ställningstaganden i dag.

De bortgångna

Vid jubileet hyllades minnet av två bortgångna medlemmar, Oskar Kjellander och Gustaf Hallagård. Mot slutet av jubileumshögtiden inlöpte ett sorgebud. Medlemmen Tage Karlsson, Slutarp, hade gått bort samma afton.

Kinneveds SKF uppvaktade med en gåva till den jubilerande avdelningen. Den frambars av fru Margit Andersson. Från Vartofta-Frökinds landstingskrets av centerpartiet överräcktes en ordförandeklubba genom styrelseledamoten Hilding Våring. För Skaraborgsdistriktets styrelse talade riksdagsman Bengt Börjesson.

För festmusiken svarade Björn & Håkan från Luttra och Östen från Göteve. Musiken blandades med dråpliga pantomimer.

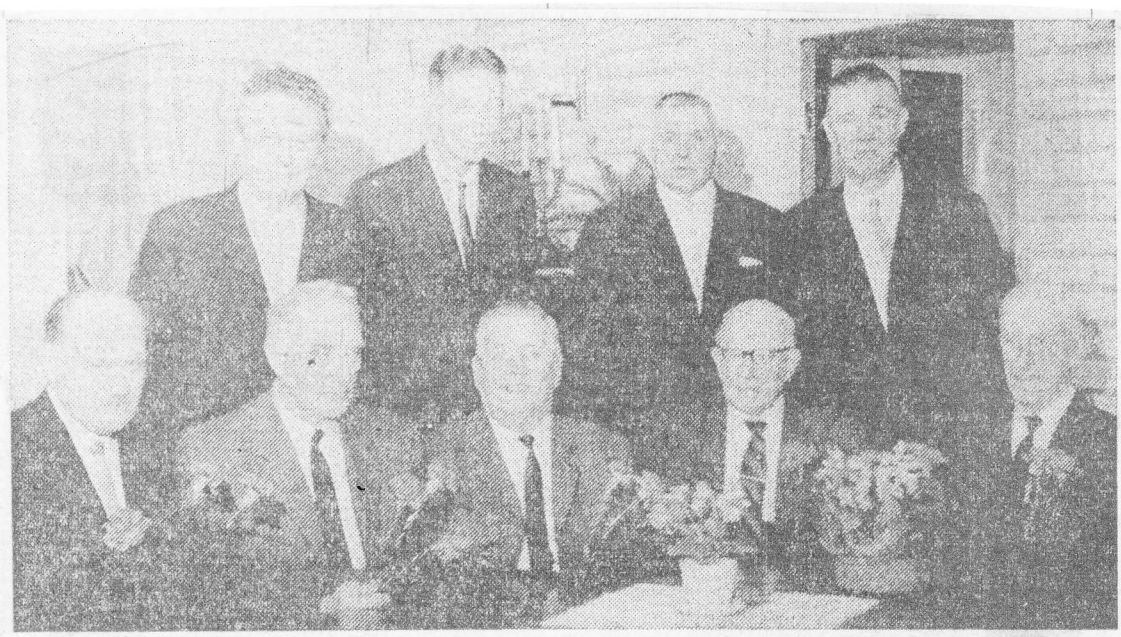

Blomsterhyllade veteraner vid jubileet. Fr.v. Sven Andersson, Brismene, Linnar Andersson, Hjelmsäter, Daniel Abrahamsson, Solhem, Slutarp, Valdemar Johansson, Björkhaga, Slutarp, Gunnar Eriksson, Hallagården. Stående riksdagsman Bengt Börjesson, kommunalkamrer Hilding Våring, den jubilerande avdelningens ordf. Thorsten Gustafsson och riksdagsman Gunnar Larsson.

Kinneved-Vårkumla RLF-avdelning 25-årsjubilerade på Bredablick

I främre raden fr. v. Valdemar Johansson, ordf. vid starten, Arvid Anderssen, nuvarande ordf. Sigvard Andersson och Åke Lindgren som höll högtidstalet. Bakre raden fr. v. Carl-Arne Adamsson, Bengt Wårdén, Allan Johansson, Torsten Gustavsson, Hilding Våring och Herbert Andersson.

Kinneved-Vårkumla RLF-avd. hade på onsdagskvällen samlats till ett välbesökt familjesamkväm på restuarang Bredablick för att fira 25-årsjubileum. Avd. bildades 18 dec. 1942.

Sedan man placerat sig kring de dukade borden hölls hälsningsanförande samt historik av avd.-ordf. Sigvard Andersson, Grännarp. Man talade om de pionjärer som bildade avd. och särskilt den nu avlidne riksdagsmannen Gustav Hallagård, vars minne man hyllade med en tyst minut. Han föredrog en hel del motioner och förslag, som under årens lopp utgått från föreningen.

Föredrag hölls av Åke Lindgren, Skara, som tjänstgjorde som ombudsman när föreningen bildades. Han talade om den stora betydelse RLF haft genom tiderna både ideellt och ekonomiskt, men betonade att det långt ifrån alla gånger hade lyckats helt i sina strävanden. Bl. a. tyckte han att den ideella idén hade försvagats i ock med att den ekonomiska föreningsrörelsen måste tänka strikt ekonomiskt. Men han menade också att RLF har och kommer att ha stora uppgifter, främst då ekonomiska men även landsbygdsbevarande. Han undrade om det var absolut nödvändigt att alla jordbrukets topporganisationer behöver förläggas just i Stockholm. Som avslutning lyckönskade han avd. till de fyllda 25 åren, samt önskade en god fortsättning.

Vidare högtidstalade förutvarande styrelseledamöterna kommunalkamrer Hilding Våring samt Valdemar Johansson, som varit med i styrelsen sedan starten, varav många år som ordf. Båda talarna betonade det trivsamma och goda samarbete som alltid varit rådande och tackade nuvarande ordf. o. styrelse för festen, samt utbringade ett leve för föreningen. Även telegrafiska lyckönskningar från grannföreningarna inkom och upplästes.

För underhållningen för övrigt svarade Stig Andersson, Åbotorp, genom att på ett underhållande sätt berätta historier, samt sång och musik av Sixtens, till vars musik man inbjöds till dans.

Nöjda med en trevlig afton kunde vid midnatt jubileumsfirarna återvänd från festlokalen med den vackra utsikten, hem till Frökind.

19/12 1967

Frökindsfäderna klubbade raskt ölbeslut utan debatt

För första gången klubbades ett ölutskänkningsärende genom i Frökindsfullmäktige utan debatter och voteringar. Nykterhetsnämnden hade avstyrkt bifall till ölrättigheter vid Pensionatet i Kinnarp, men kommunalnämnden föreslog bifall vid sin behandling av ärendet. Det föreligger mycket goda förutsättningar för att utskänkningen kommer at skötas på ett sådant sätt att »någon menlig inverkan ej skulle uppstå för nykterhetstillståndet» framhöll kommunalnämnden i sin motivering. Övervägande delen av fullmäktigeförsamlingen ansåg sålunda detsamma.

Frökindsfäderna var ovanligt litet debattlystna vid detta sista sammanträde för året. Votering tillgreps endast beträffande gatubyggnadskostnadens påverkan på tomtpriset — men gick på kommunalnämndens linje — enkronasalternativet — samt vid ett val.

Presidiet omvaldes och en 2:e vice ordförande utsågs för första gången. Vald blev Ivan Gustafsson, Brismene. Efter sammanträdet samlades ledamöterna till julsamkväm.

Vi återkommer med utförligare referat.

FT 1967-12-21

Frökindsfullmäktige beslöt subventionera tomtköp enligt dyrare alternativet

Frökinds kommunalfullmäktige har tidigare beslutat att anlägga gator inom byggnadsplaneområdena Kinneved 5:1, Slutarp 7:20 och Ödegården 1:52. En utredning om anläggningskostnadernas inverkan på tomtpriset hade — utslaget på hela ytan, 60.000 kvm — visat att priset påverkades med c:a 1 kr per kvm. Skulle kostnaderna fördelas på tomtmarken — c:a 42.000 kvm mark — ökade däremot tomtpriserna med 1,50 kr. Kommunalnämnden gick på enkronasalternativet, betydande subventioner för tomter är numera praxis i många landskommuner.

Man var inte enig i kommunalnämnden, frågan avgjordes till enkronasalternativets förmån efter votering.

Vid fullmäktigesammanträdet pläderade Arne Olsson för 1,50, en höjning som han ansåg helt motiverad. Det blir ändå en betydande subvention och kostnaderna bör i största möjliga utsträckning betalas av tomtköparen, sade hr Olsson.

Efter votering segrade kommunalnämndens enkronasalternativ med siffrorna 15—13.

För högt pris

Återremitterat blev däremot ett markköp till kommunalnämnden för förnyad behandling. Köpet gällde ett 6.000 kvm stort markområde Slutarp 7:1 för 12.000 kr.

Arne Gustavsson, Liden, Luttra, tyckte priset var för högt. En ganska stor del av området är sankmark och skall det användas till grönområde är priset — 2 kr per kvm — väl högt. Fullmäktige beslöt enligt hr Gustavssons förslag att återföra ärendet till nämnden.

En planerad gata utmed stiftelsehusen i Slutarp beslöt fullmäktige enligt nämndens förslag att iordningsställa för 6.000 kr.

Eino Mikkola, Slutarp, hade begärt tillstånd att inköpa tomt i Slutarp och fullmäktige tillstyrkte byggnadsnämndens framställning i ärendet.

Subvention för slamtömning

Hälsovårdsnämnden hade förordat slamtömning av septitankar i nämndens regi. Verklig kostnad är 35 kr per gång och hälsovårdsnämnden hade dessutom förordat en kommunal subvention på 10 kr per tank och tömning. Kommunalnämnden tillstyrkte och höjde subventionen till två tredjedelar av kostnaden. Det blev beslut efter nämndens förslag.

Pensionärsbostäder

Fullmäktige beslöt att uppföra pensionärshus med åtta lägenheter, därav två invalidbostäder. Bostadsstiftelsen fick i uppdrag att utreda frågan.

En del framställningar om budgetregleringar, anslagsreservationer och tilläggsanslag klubbades raskt genom. Största underskottet 24.000 kr för »vård å främmande anstalt» täcks genom överskottet på kontot »folkpensioner» och från »vårdavgifter».

Anslag till vägar m. m.

Anslag till enskilda vägar fördelades på följande sätt: gatubelysning för Kinnarp och Slutarp år 1968 3.000 kr, underhåll av vägar och gator 1.600 kr, nyförbättringar 4.000 kr, till enskilda vägar utan statsbidrag en höjning av bidraget med 5 öre per meter till 25 öre. Kinnarps och Slutarps Vägförening 8.600 kr, enskilda vägar med och utan statsbidrag 13.400 kr. I sistnämnda summa ingår kostnad för att tidigare begränsning till 200 m slopas.

För anläggande av serviceledning för va till tomten Kinneved 5:5 beslöt fullmäktige enligt en av nämnden tillstyrkt anslagsframställning på 700 kr.

Styrelsen för stiftelsen Frökinds Hyresbostäder fick fullmäktiges godkännande för försäljning av fem egnahem, uppförda i stiftelsens regi.

Val

En rad val i nämnder och styrelser företogs. Valnämndens förslag har tidigare publicerats i FT. Vissa justeringar gjordes, bl. a. besattes ordförandeposten i hälsovårdsnämnden med ett annat namn än vad som valnämnden föreslagit.

Åkeriägare John Fransson, Kinnarp, var föreslagen till ledamot och ordförande i hälsovårdsnämnden. Vid fullmäktigesammanträdets början var valfrågan inte avgjord och efter en kort ajournering av förhandlingarna enades valnämnden om att föreslå lantbr. Sven Andersson, Brismene. Det blev också fullmäktiges beslut.

I socialnämnden utgår som ord. ledamot Olof Johansson, Luttra. I hans ställe valdes Ivar Lindström, Sköttning.

Till trafiksäkerhetskommitté utsågs John Fransson, Lars Falegård och Håkan Silvander med den sistnämnde som sammankallande. Till sammankallande i kommittén för utdelning ur fonder valdes rektor Bengt Kjellström och till suppl. Allan Johansson, Sven Andersson, Holger Källén, Georg A. Öhrnell samt Sven Ekbom.

i Kinneved

Under ledning av kyrkoherde Henning Andersson återvaldes till ordf. resp. v. ordf. i församlingsdelegerade i Kinneved kh Andersson, Kinnarp, och lantbr. Sven Andersson, Brismene, för år 1968.

Pastoratskyrkorådet, mandattid 1968—71: ordf. kh Andersson, v. ordf. Sven Andersson, Brismene, sekr. kamrer Erik Gustavsson, Slutarp. Övriga ledamöter: kyrkovärd C-A. Adamsson, Slutarp, kyrkovärd Erik Bohman, Vårkumla, hrr Bertil Broberg och Olle Westermark, båda Börstig, vilka efterträdde hrr Nils Danielsson och Paul Johansson, som avsagt sig återval, och kyrkovärd Harry Larsson, Brismene.

Till ledamöter i Falköpings kontrakts ungdomsstyrelse valdes för 1968—71 kh H. Andersson, lantbr. C-A. Adamsson med kyrkovärd H. Larsson som suppl.

Börstigs missionshus

Adventsgudstjänsten i söndags i Börstigs missionshus började med sången »Det susar genom livets strid». Inledningsord lästes från Joh. 1: 19—27 av Elias Abrahamsson som också förenade i bön. Pastor Philip Enarsson sjöng en solosång »Blott en kort liten tid varar striden». Predikan hölls av pastor Enarson som utgick från Ordsprb. 10:28 Den rättfärdiges väntan får en glad fullbordan. Paul Gustavson, Trädet, ledde i bön och sedan sjöngs julpsalmens två sista verser och åter förenades man i bön av pastor Enarsson. Kollekt upptogs för verksamheten.

Kyrkostämma i Kinnarp

Kyrkofullmäktigeval i Kinneved förrättades i tisdags i Centralskolan under ordförandeskap av kommunalkamrer Hilding Våring, Kinnarp.

Kyrkofullmäktiges presidium, mandattid 1968: ordf. kommunalkamrer Hilding Våring, Kinnarp, v. ordf. lantbr. Carl-Arne Adamsson, Slutarp, och sekr. kh Henning Andersson, Kinnarp, samtliga återval.

Kyrkoråd, mandattid 1968—71: ordf. kh H. Andersson, v. ordf. lantbr. Sven Andersson, Kinnarp. Övriga ledamöter: köpm. Olof Nilsson, Slutarp, lantbr. C-A. Adamsson, Slutarp, lantbr. Ivan Johansson, Axtorp. Ende nyvalde är lantbr. Göran Andersson, Naglarp, vilken efterträder hr Sigurd Johansson, Kinnarp, som avsagt sig uppdraget.

Suppl. i kyrkorådet: lantbr. Torsten Gustavsson, Kinnarp, fru Majken Johansson, Alarp, målmäst. Sigvard Gustavsson, Kinnarp, köpm. Bengt Samuelsson, Slutarp, fru Thyra Leifler, Slutarp, lantbr. Alex Johansson, Kinnarp, och lantbr. Gunnar Svensson, Slutarp.

Revisorer för 1968: hr Ivar Gustavsson, kontorist Erik Gustavsson och hr Arne Persson, samtliga Slutarp. Suppl. dir. Ivar Gustavsson, Kinnarp, köpm. Gunnar Vilgotsson och fru Inger Persson, Slutarp.